Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 59. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 28-го БЕРЕЗНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 28, 1986 No. 59. VOL. XCIII.

„Христос Воскрес!" — співають небеса, гартують в серці знов захитаную віру

СЛАВА ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА УКРАЇНСЬКОЇ БАПТИСТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

„Та нині Христос воскрес із мертвих, — первісток серед покійних" (1 Кор. 15:20).

Дорогі у Христі Брати та Сестри!

У величний день Світлого Христового Воскресіння вітаємо вас привітом Великодня — Христос воскрес!

Великдень — це день слави, тріюмфу та перемоги. На небі й на землі не було, нема й не буде кращої, величнішої та славнішої події, як та, про яку благовістив ангол жінкам-мироносицям: „Він воскрес!" Це вістка із небес — Христос воістину воскрес!

О, що за могутні слова! Яка сила, слава, радість і надхнення міститься в них! Із яким захопленням, із яким чаром почуттів ми вимовляємо їх... Воскресіння — це гимн радости, це пісня перемоги спасених.

Історія Великодня — це історія благовістя слави, волі та тріюмфу добра. „Бог воскресив Його, пута смерти усунувши, — вона бо тримати Його не могла" (Дії 2:24). „Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що у гробах, життя дарував", співаємо на Великдень. Так, Великдень — це дорога до раю, до неба, до блаженнішого вічного життя. „Оце ж воля Мого Отця, — говорить Христос, — щоб усякий, хто Сина бачить та вірує в Нього, мав вічне життя, — і того воскрешу Я останнього дня" (Ів. 6:40). Воскресіння — це наше спасіння!

Великдень — це двері до вічної радости й блаженства. Багато людей шукають щастя в розкошах світських, в багатстві, в земних скарбах, в насолоді пожадливостями тілесними, на широкій дорозі, яка веде до загибелі, й, замість щастя, знаходять горе, розчарування; вони не мають радости Великодня, радости спасіння, яку дає воскреслий Христос. Але щасливі ті, хто в хвилини тяжких життєвих досвідів, немов блудний син, „спам'ятаються" й навертаються до Бога через воскреслого Христа, Який проголосив: „Я воскресіння й життя. Хто вірує в Мене, — буде жити" (Ів. 11:25). „Я — дорога, і правда, і життя. До Отця не приходить ніхто, якщо не через Мене" (Ів. 14:6). „Я Світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити в темряві той, але матиме світло життя" (Ів. 8:12).

Воскреслий Спаситель є правдивим джерелом життя невмирущого, джерелом радости та щастя. Довір'я до Нього й надія на Нього дають досконалий спокій душі та певність спасіння. „Нехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога і в Мене ви віруйте" - проголосив Христос у Своїй Євангелії воскресіння. Тому, коли, буває, сумніви підточуть ваше духовне життя і коли, замість того, щоб

(Закінчення на стор. 6)

Чикаґська громада готується до випуску Школи Українознавства

Чикаґо (М.Д.). — Уже від 35 років тут існує Школа Українознавства, яка за цей час випустила сотні молоді зі знанням історії, географії, релігії, мови й культури їх предків.

Цього року з цією метою створено Матуральний комітет, до якого входять такі особи: Богдан Гірняк, голова, Микола Домашевський, секретар, Марта Ожга, скарбник, Таня Кузич, імпрезовий референт; Микола Домашевський, пресовий референт, підготовча комісія для табльо: Оксана Яцьків і Рома Лоско: Програмова комісія: Люся Кокорудз, Дарка Гірняк; Організаційна комісія: Зеня Юринець, Михайло Береза і Таня Кузич; Господарська комісія: Михайло Береза, голова, Леонарда Надзікевич і Володимир Стецишин, члени. До комітету входять всі батьки цьогорічних випускників-матуристів.

Батьки цьогорічних матуристів — це в більшості покоління народжене в Америці, яке покінчило цю Школу Українознавства Товариства „Рідна Школа", а також американські високі школи.

Цей комітет значною мірою відзначається від попередніх комітетів, бо він вносить багато дечого нового у випускну-матуральну програму. Цьогорічні матуристи так само у великій мірі відрізняються від попередніх, бо вони заплянували видати пропам'ятну книгу з описом школи.

В Ню Йорку відзначать появу нової книжки ред. І. Кедрина

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка і Спілка Українських Журналістів Америки влаштовують вечір з нагоди появи книжки ред. Івана Кедрина під назвою „У межах зацікавлення". Вечір відбудеться в суботу, 26-го квітня ц.р., о год. 5-ій по полудні, тут в приміщеннях НТША, при 63 Четвертá авеню.

В програмі візьмуть участь голова НТШ д-р Ярослав Падох, який відкриє вечір, проф. Василь Ленцик, який говоритиме про „Історичний підхід в статтях І. Кедрина", проф. Григор Лужницький, який говоритиме про „Рецензії і критику в збірці І. Кедрина", упорядниця книжки Ольга Кузьмович і сам автор.

Заплановано з'їзд байройтців

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Організатори повідомляють всіх байройтців, що 13-14-го вересня ц.р. на оселі „Верховина" в Глен Спей Н. Й., плянується відбути з'їзд студентів байройтської гімназії.

Зголошення і зауваги тимчасово слід слати на адресу: Natalia Oleksyn, 143 Larkspur, Rochester, N. Y. 14622.

Е. Козак

Христос Воскрес

„Христос Воскрес!" — лунає в небесах
І кличе радісно забуть життя скорботу...
А перед нами ще кривавий хресний шлях
На вкриту мороком далекую Голготу.

„Христос Воскрес!" — співає вся земля
В надхненні молодім весняного тремтіння...
А у думках зубчастий мур Кремля, —
Емблема мук, насильства і терпіння.

Несе весна природі ніжний дар.
Оздоблює її в зеленосяйні шати...
А в спогадах — недавніх днів кошмар,
А у думках — скривавлені Карпати.

„Христос Воскрес!" — співають небеса,
Нагадують душі Божественну офіру...
І вічна Правда, вічная Краса
Гартують в серці знов захитаную віру.

Борис Лисянський

РАДІСНИЙ ДЕНЬ ХРИСТОВОЇ ПЕРЕМОГИ

СОБОРНЕ ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІЇ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Всечесним Отцям Духовним, Преподобним Ченцям і Черницям, і Вірним Помісної Української Католицької Церкви мир у Господі і наше архиєрейське благословення Дорогі в Христі Браття і Сестри!

Знову щасливо і з надприродною радістю стрічатимемо велику перемогу нашого Господа Спасителя Ісуса Христа, знову могутніми великодніми дзвонами привітаємо цей непорочний ранок, коли запечатаний і стороженний гріб відкрився і в ньому не було тіла Розп'ятого і Погребаного, знову зі сльозами радости на очах сповістимо один одному — „Христос Воскрес — Воістину Воскрес!" Скільки щасливих хвилин у Господі переживемо знову, щоб в такий спосіб злучитись з Ним і Його перемогою, яка є нашою перемогою над злом, гріхом, темрявою світу, ложжю диявола і вратами до нашого життя вічного здобутого Воскреслим Христом. Вітаємо Вас, Дорогі Браття і Сестри, з тією щасливою небесною радістю і з тією світлою перемогою Христа, якою ми стали дітьми Божими, новими людьми, новим сотворінням з великою гідністю спадкоємців Божих.

Описуючи пасхальну перемогу Ісуса Христа, св. Павло проголошує світові: „Христос, воскреснувши з мертвих, вже більше не вмирає: смерть над ним більше не панує" (Рим 6,9). Ця Христова перемога не є тільки Його перемогою, бо Він „перворідний усього сотворіння" (Кол. 1,15). Христову перемогу Апостол бачить як перемогу всіх людей спасених Христом — вона випливає з Христового Чину: „Коли ж ми вмерли з Христом, то віруємо, що й житимемо з ним... Бо якщо ми з'єднані з ним подобою його смерти, то будемо і подобою воскресення" (Рим 6,5).

Далі св. Павло докладніше вказує, на чім саме полягає ця зв'язь між Христовою перемогою і нашою участю в тій перемозі. Він уточнює розуміння як ми вступаємо в Христовий Чин, та в який спосіб користаємо з овочів Його перемоги. „Ми поховані з Ним через хрищення на смерть, щоб як Христос воскрес із мертвих славою Отця, і ми теж жили новим життям" (Рим. 6,4).

Згідно з цим образом св. Павла ми лучимось з Христовою пасхальною перемогою через таїнство хрищення. Коли в хвилині хрищення нас погружують у воді — це образ нашої смерти і нашого погребення з Христом, ми зникли наче з лиця землі. Коли на руки священика підносять з води — це наше воскресення з Христом у Його купілі відродження (Тит. 3,5), якою стаємось новою людиною для Царства Божого і життя вічного з Отцем через Сина у Святім Дусі. Колись, коли христили через погружування у воді, вірні переживали цей момент з такою самою думкою як св. Павло. Цей сам зміст і думку має і обряд Хрищення через поліття водою: ми облиті на смерть, щоб явитись обмитими — чистими враз із Христом у воскресенні до нового життя. Святий Павло хоче цим образом вказати нам, як лучитися з Христом у Його воскресенні через Хрищення.

Хрищення отворяє нам небесну браму, хрищення утотожнює нас з Христом, бо через Хрищення ми поховані у Його смерть, і тим самим, живемо тепер новим життям, і подібно як Христос, при кінці віку воскреснемо ми славою Отця.

Припадком отож не є, що традиційно оглашених — тих, що готовились зодягнутися в Христа, — христили на Великдень чи в навечер'я Великодня, тобто у Велику Суботу. Про це маємо виразні сліди у нашій Святій Літургії цих святих світлих днів. Великодня наша Літургія — це в минулому передусім Літургія хрищення. У Велику Субота вечірня злучена разом зі Службою Божою. На тій величній Службі серед багатьох читань зі Святого Письма є кілька, які виразно відносяться до Таїнства Хрищення та його значення для нас як нового народження для життя в Бозі, чи як Літургія каже — до зновубуття — пакибитія.

Прочитуємо тринадцять перших речень книги Буття в яких є мова про сотворення — і сотворення води. „А дух Божий ширяв над водами... Нехай посеред вод буде твердь і нехай вона відділяє води від вод... Нехай зберуться води, що під небом, в одне місце і нехай з'явиться суша..." (Бут. 1,3-7).

Інше важливе читання взяте з книги Виходу. Це опис щасливого переходу ізраїльського народу через Червоне море. Перехід цей був спасенням-рятунком Ізраїля. Перехід через море став символом рятунку від певної загибелі в домі неволі у єгиптян. Але благословенний той перехід Ізраїля рівночасно був загибеллю єгипетських військ, що гнались за вільним народом. „Простяг Мойсей руку над морем... і води розділились; і сини Ізраїля ввійшли і йшли серединою моря по суші...єгиптяни погнались... і закричали: „Спасаймось перед Ізраїлем, бо Господь воює за нього проти єгиптян... Злились води знову докупи та й затопили колісниці, вершників та все фараонове військо..." (Вих. 14,21-31).

Ізраїльський народ завжди глибоко переживав кожного року цю подію свого визволення-переходу-Пасхи. Вода, море стали символом хрищення, з якої вийшов новий в Бозі вільний нарід.

А третє з ряду питання з книги Даниїла розказує як цар Навуходоносор у Вавилоні на вигнанні вкинув був трьох юнаків до розпалюваної печі за те, що вони не поклонилися кумирові-божкові, що його цар спорудив, але вогонь той їм не пошкодив, бо „ангел Господній зійшов з Азарією та його товаришами в піч, віддалив розпалений вогонь їх зовсім не торкнувся, не завдав їм болю і не скоїв їм ніякої шкоди" (Дан. 3,49-50).

У християнській традиції біблійні ці описи були все найдавнішими прообразами хрищення. Хрищення звільняє від неволі гріха та дає нове життяк. Хрищення рятує і спасає.

Коли Спаситель говорив апостолам про значення своєї смерти — свого пасхального Чину — Він назвав це своїм хрищенням. „Хрищення маю я прийняти й як мені важко, докіль воно не здійсниться" (Лк. 12,50). Христова спасенна для нас смерть — та Його перехід через хрест до Воскресення. Його смерть, хрест — то Його хрищення, яке стало нашим через погруження у воді — символ смерти у св. Павла.

По своїм Воскресенні і сороковденному перебуванні на землі Христос відходить на небо і дає останнє доручення своїм апостолам, яке звучало: „Ідіть, отже, і навчайте всі народи: христячи їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа". (Мт. 28,19). Це є доручення христити в ім'я Триєдиного Бога. Вже перед тим, у розмові з Никодимом Спаситель говорив: „Істинно, істинно кажу тобі: коли хтось не вродиться з води та Духа, не зможе увійти в царство Боже" (Ів. 3,5), вказуючи на конечність такого акту для нововародження.

Таїнство Хрищення є конечним й необхідним. Хрищення — це основа й початок християнського життя. Через Хрищення ми стаємо членами самого Христа — Містичного Тіла Христового. Хрищенням набуваємо наче громадянство серед Божого Люду, або як каже святий Отець наш Василій Великий: „Згідно зі станом до якого ти сотворений (у Хрищенні), спрямовуй твоє життя, бережи твоє небесне громадянство". При Хрищенні одержуємо Божого Духа. Через Хрищення стаємо дітьми Небесного Отця. Хрищення — це перша й найосновніша з поміж усіх святих Таїнств.

З усього цього легко зрозуміємо, Дорогі Браття і Сестри, чому подія, що її тисячолітній ювілей будемо

(Закінчення на стор. 7)

УСІМ ЧЛЕНАМ, ЧИТАЧАМ ТА ВСІМ УКРАЇНЦЯМ, ЯКІ СВЯТКУЮТЬ ЦЕЙ ПРАЗНИК ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО БАЖАЄМО РАДОСТІ, НАСНАГИ ТА ВСІХ БЛАГ ГОСПОДНІХ!

ЕКЗЕКУТИВА УНСОЮЗУ І „В-ВО „СВОБОДА"

ПОГЛИНУТА СМЕРТЬ ПЕРЕМОГОЮ

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

„....Поглинута смерть перемогою. Де, смерте, твоя перемога? ... Богові ж дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав". (Кор. 15:54-576)

Улюблені Брати і Сестри в Україні і в розсіянні сущі: ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Воскресення Христове — це найбільша подія в історії людства. Це головна і непорушна основа нашої віри. Його воскресення підняло нас до вищого рівня духовного життя. Ми були відчужені від Бога, але тепер ми маємо доступ до Нього через нашого Спасителя. Ми ходили в грісі і під владою смерти, але тепер смерть над нами не має сили. Колись ми були дітьми темряви, а тепер ми маємо право зватися дітьми Божими. Ми були колись собі чужі, а тепер ми брати і сестри в Христі та члени Його Церкви, об'єднані в одну Божу родину. Правдиве братерство основується на Божій любові до нас і на нашій любові до Бога і наших ближніх. Про це молив Христос Отця: „Щоб усі були одно, якщо ж і Ти, Отче, в Мені і я в Тобі, щоб і вони в нас одно були" (Івана 17:21).

Теперішній світ при допомозі техніки та науки довершив великих „чудес", але не зрівнявся з чудами, які Бог вчинив через Свого Сина Ісуса Христа. Одиниці й народи прагнуть спокою і миру на землі, але не знаходять його, бо не хочуть прийняти в свої серця Князя Миру — Ісуса Христа. Тільки Він один може загоїти всі рани людської душі та випровадити людство, а в тому і наш нарід, з тенет гріха на правдивий шлях життя, волі і миру, бо туди, де панує темрява — Христос вносить світло, де ворожнеча — Він приносить любов, де надужиття — справедливість, там, де смуток — радість, де неволя — волю, а де смерть — воскресення й вічне життя.

Коли перед сходом сонця жінки спішили до гробу, вони сподівалися там побачити мертвого Христа. Однак вони немало здивувалися, коли їм було сказано: „Чого ви шукаєте живого між мертвими? Нема його тут, бо воскрес" (Луки 24:5-6). Так і тепер є християни, які із призвичаєння шукають Христа в гробі. В такому випадку ім'я Христове на наших устах стає порожнім звуком, не опроміненим думкою, не огрітим почуваннями. Для нас тоді Христос стає традицією, ніби відголосом із стародавнього гробу.

(Закінчення на стор. 6)

ЗСА ГОТОВІ ПРИПИНИТИ МАНЕВРИ В ЗАЛИВІ СІДРА

Вашінґтон. — Адміністрація президента Роналда Регена готова припинити маневри воєнних кораблів в заливі Сідра і Середземному морі з передумовою, що Лівія змінить свою ворожу політику до ЗСА і уникатиме провокативних зударів з американськими збройними силами в цьому районі світу.

Один з визначних дорадників Президента заявив навіть, що 30 американських кораблів, які тепер перебувають в заливі Сідра, правдоподібно покинуть залив і відпливуть на Середземне море вже у четвер, 27-го березня, але у випадку лівійської військової провакації чи відновлення обстрілювання американських кораблів совєтськими ракетами, це зарядження може бути змінене і фльотиля залишиться в заливі аж до вияснення ситуації.

Не було нових зударів, в середу, 26-го березня, частинно знищені прибережні ракетні вистрільні Лівії мабуть не здібні на нову ракетну провокацію, або „третя" сила, тобто Москва вмішалася до конфлікту за кулісами і лідер Лівії полковник Муаммар Каддафі припинив вогонь і обмежився до славної пропаґандивної кампанії і організування антиамериканських демонстрації та погроз поширити терористичну діяльність проти американських громадян і майна у цілому світі.

У Москві, совєтський лідер Міхаїл Горбачов несподівано для західніх дипломатів, запропонував, щоб Совєтський Союз і З'єднані Стейти Америки відтягнули свою воєнну фльоту із Середземного моря. Свою пропозицію Горбачов повторив також на парадному обіді влаштованому у Кремлі для президента Альжиру Чадлі Бенгедіда, засудивши при тому дію „американського мілітаризму на Близькому Сході" і підтримавши режим М. Каддафі.

Вміжчасі речники Пентагону заявили, що військові маневри на Середземному морі і в заливі Сідра були успішними з кожного погляду. Торговельні кораблі ЗСА й інших західних держав напевно будуть мати тепер змогу свобідно наближатись до так званої „мертвої лінії", визначеної диктатором Лівії за свій морський кордон, бо Лівія, після контфронтації з американською воєнною фльотою і військовими літаками, ледви чи наважиться на чергові провокації проти ЗСА і їхніх альянтів.

Була ще також інша причина маневрів в заливі Сідра і американської відплатної акції. Речник Державного департаменту Чарлз Редман заявив, що президент Р. Реген рішився на такий крок після того, як стало відомим, що М. Каддафі піготовляє чергову терористичну акцію проти американських дипломатів в різних країнах світу на більшу скалю. ЗСА дали зрозуміти Лівії, що у випадку посилення терору, збройні сили ЗСА будуть реагувати скоро й ефективно.

Тому, що ЗСА і Лівія внесли скаргу до Ради Безпеки Об'єднаних Націй, Рада почала вже розглядати американсько-лівійський конфлікт. Юрій В. Дубінін, представник СССР атакував ЗСА за „легалізацію державного тероризму" і „офензиву тероризму" на Близькому Сході. Він, очевидно отримає незабаром належну відповідь від амбасадора ЗСА в ОН.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members, $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Христос Воскрес — Воістину Воскрес

З поняттям свята Воскресення Христового нерозривно сплітається думка про розквіт у природі, про осяяну сонцем весну, яка прийшла на зміну сніговіям. Свято Воскресення Христового, — чи коротше Великдень — це дійсно не тільки ,,великий" день, але найбільший у році. Це найбільше церковне свято, яке своєю символікою суперничить тільки з Різдвом Христовим. Однак нема порівняння з таким чудом-чудес, яке сталося тоді, коли тільки один Христос воскрес із мертвих і смертю смерть подолав. Тому Свято Великодня є веселим, є радісним святом. Із поняттям Різдва Христового в'яжуться колядки, в'яжеться стіл у Навечер'я, за яким засідають всі члени родини й самотні найкращі приятелі, — бо це свято родини. Знову ж із Великоднем в'яжеться наче автоматично — звук дзвонів. Від Великої П'ятниці мовкнуть дзвони, є тільки ,,калатала". Свято Воскресення Христового заявляють всьому світові розгойдані дзвони — щоб усі знали, що Христос Воскрес!

Цього року так сталося, що Великдень за новим стилем святкують українці в Америці вже 30-го березня, коли тут у нас буває ще холод, — а за старим стилем аж 4-го травня. Але, як це вже не раз підкреслювано, справа не в календарних датах. Справа не в тому, хто де і коли святкує. Справа в тому, щоб вірні науці Ісуса Христа святкували в серці і в душі. Справа в тому, щоби оте найбільше у році свято було дійсно святом для кожного віруючого християнина. В З'єднаних Стейтах Америки, де існує ціла мозаїка віровизнань, Церква відмежована від держави. Опанований лібералами Верховний Суд пішов по лінії бажань одної жінки, яка не вірила в Бога, і визнав молитви у публічних школах за ,,протиконституційні". Воно колись зміниться. Прийде реакція і вернеться молитва до школи — також публічної, всіх типів і родів. Уже тепер маємо познаки повороту до традиціоналізму, дармащо крайні ліберали приймають ще диковинні постанови і закони, які перечать науці Христа, Сина Божого. І це минеться. Запанує колись царство янгола, а не сатани. Бо такий закон Божий і така природа людська, що ставить добро вище зла.

Такі і тим подібні міркування насуває Свято Воскресення Христового. Забудьмо про це, що частина наших земляків має тепер Великий піст, а частина готовиться в найближчих днях до Воскресної Утрені. Пам'ятаймо тільки про те, що коли сталося тому близько дві тисячі років чудо Воскресення Христового, то станеться і чудо Воскресення Української Правди. І тоді теж дзвонитимуть дзвони і в Софійському і Володимирському соборах у Києві і в соборі св. Юра у Львові і в усіх церковцях великої української землі.

Хоч би там як не силкувались московські патріярші борзописці доказувати, що Греко-Католицька Церква на т. зв. Соборі у Львові в днях 8-10 березня ентузіястично ухвалила зірвати з Апостольською Столицею, анулюючи Берестейську Унію з 1596 року та приєдналась до ,,рідної" Російської Православної Церкви, то тому як тоді так і сьогодні не повірить і не може повірити ніхто. Кожній розумній людині, що хоча трохи обізнана із життям нашої Церкви в Галичині — Західній Україні, ясно що таке ,,добровільне об'єднання" з Російською Православною Церквою — не до подумання. Проти такого акту прямо кличе голосом обурення ціла історія цієї Церкви, проти того свідчить релігійна та національна свідомість галицького патріотичного духовенства та всіх українських вірних Західньої України.

Отже логічним заключенням, що той т. зв. Собор, який ним не був і ним бути не міг, був збіговищем заранжованим тодішнім НКВД.

Передусім треба ясно поставити справу, що після канонів Східньої, як Західньої Церков Собор чи там Синод скликає митрополит даної Церковної провінції і він відбувається під проводом митрополита та владик даної церковної провінції. Нічого подібного не було на тзв. ,,Соборі" в днях 8-10-го березня 40 років тому. Вся наша ієрархія включно з Митрополитом Кир Йосифом Сліпим була рік перед тим виарештувана і каралась вже по тюрмах. От що пише про це найдостовірніший свідок бл. пам. Патрі-

ВЮЛ

КАҐЕБІВСЬКИЙ СОБОР 1946 РОКУ У ЛЬВОВІ

ярх і Кардинал Йосиф Сліпий. ,,Уже 11-го квітня 1945 р. мене арештували разом з усіма іншими єпископами. Протягом року наступило увязнення понад 800 священиків. Від 8 до 10 березня 1946 р. заінсценізовано нелегальний Львівський Синод, який під безбожницьким натиском проголосив 'возєднання' Української Католицької Церкви із опанованим совєтським режимом Православям. Це 'возєднання" і з ним ліквідація нашої Церкви була переведена жорстоким насильством. Владик заслано по всіх закутинах Совєтського Союзу і майже всі вони померли, або згинули в тюрмі. Кожен із нас мусів пройти свою власну хресну дорогу. Тепер, коли мені вже 88 років, Єнісейськ, Мордовія, Полярія, Інта, Сибір є ще живими тільки у моїй памяті, а тоді це була важка дійсність. Дякую Богові, що подав мені силу цей хрест майже 18 років нести, і клоню голову в пошані десятьом співбратам у єпископаті, понад 1400 священикам, 800 монахиням і десяткам тисяч вірних, які у тюрмах несли знамя жертви свого життя, свою вірність Папі Римському Апостольському Престолові та Вселенській Церкві. Наших священиків поставили перед вибором — або включитися в ,,режимну Церкву" і тим виректися вселенської єдности, або прийняти принаймні десять літ важкої долі на засланні, із усіма з тим звязаними карними наслідками. Велетенська більшість священиків вибрала шлях через тюрми й концентраційні табори Совєтського Союзу." (,,Благовісник Патріярха Києво-Галицького і Всієї Руси" Кастельґандольфо біля Риму 1980-84. ст. 142).

Отже в такій обстановці відбувався тзв. Собор у Львові, що найперше виарештували Ієрархію Греко-Католицької Церкви та священиків включно спершу навіть з майбутнім головою тзв. Ініціятивної Групи о. Гаврілом Костельником. Про це пише, на основі свідчень учасника, Ю. Ґерич. (календар ,,Світла" 1955 р.) Через тиждень після арешту о. Костельника випустили і він раптом ,,навернувся до православія та почав організувати Ініціятивну Групу та й проводити акцію за ,,воз'єднання з православною Церквою". Всі дивувались, що сталось з Костельником? Він голосив такі протибольшевицькі проповіді, писав проти них, от хоч би взяти його оцінку большевизму після першої окупації 1939-41. ,,Дедалі, доводилось нам ставати віч-на-віч з чортівськими пружинами НКВД. Щонайкращих людей НКВД тероризувало (як це тільки воно воно вміє), щоб записали йому свою душу: щоб стали його конфідентами". І далі: ,,Жадна держава так не мучила своїх підданих, як большевицька, що мучить не тільки тіло, але й душу в найглибших її глибинах. Це чортівський млин, що меле людей. Як не сьогодня, то завтра, як не завтра, то після завтра на кожного мусить прийти черга загибелі. Як же нам було не бажати, щоб цей чортівський млин розпався вкінці на наших очах?... (о. Костельник стаття в Збірнику ,,Західна Україна під большевиками" (1939-1941) ст. 25-27).

На жаль, о. Г. Костельник став сам знаряддям того чортівського млина і став на чолі гробокопательної групи своєї рідної Церкви.

Правда, як подавав очевидець в час тзв. Собору, о. Костельник поводився не так як це він звик: ,,Вкінці, по хвилині тиші піднісся предсідник собору о. Костельник. Його рухи повільні, повільніші, як звичайно, голова спущена вниз. Потім піднята, очі вперті в даль і сумні. Він ще не зачав говорити. Йому якось тяжко здобутися на слово... А потім, повівши довкола очима по зібраних, підняв клаптик паперу зі стола. Правильно чи ні — невідомо, а отці делеґати відчули чомусь у тій поведінці Костельника глибокий докір на їхню адресу: ,,Чого — мовляв — прийшли"?.. Можливо що це була внутрішна душевна боротьба, тяжкий докір собі й зібраним, але все це прийшло за пізно". Цей сумний вигляд о. Костельника з очима пущеними як то кажеться ,,в стовп" видно на знімці в храмі св. Юра, де він сидить перед царськими вратами разом з отцями Мельником і Пельвецькнм в час собору. Обидва коли-

(Закінчення на стор. 8)

Віра Вовк

Снігове чудо

(,,Вітражі")

Ісус Христос приходить щороку на землю в подобі убогого дитяти. Цього року маленький Ісус вродився в ліп'янці на горах, чорний, як сажа, ще й з кучериками, закрученими так дрібненько, неначе горохові вусики. Мати Божа Апарасіда[1]) одягнула його у смугнасту дранку й сказала:

— Йди до міста, там готують Тобі свято, бо тут бідно. Не маю вже й молока у грудях для Тебе.

Вона бачила, як серед аґав та каміння маячіло його чорне тільце, коли він біг, підкидаючи вгору білі п'яти, немов м'ячики. Був вечір. Сонце палало вульканом за стіжкуватою горою, і з садів неслися пахощі спілих манґо[2]).

Стара негритянка Філомена рівноважила на голові велику бляшанку з консервів, наповнену водою. Вона несла її, мов реліквію в процесії, на кам'янисту гору до своєї хатини, що була схожа на голуб'ятню.

— Так, так, синку. Нема води. Хібащо вночі випаде дощ і промочить тебе до костей. Тяжко прати білим білизну, щоб заробити на риж чи чорну квасолю.

Вона кинула йому шматочок занудно-солодкої жаки[3]), що його він упіймав у повітрі, неначе звинна котія[4]). Жака нагадала йому, що він дуже хоче їсти, бож прийшов цього року на світ голодним негринятком.

На метушливій вулиці перед наметами продавали рум'яні манґо. Ісус вибрав собі одне, найбільше, і встромив у нього білі свої зуби. Несподівано об дитячу спину загупали кулаки.

— Ах ти ж, злодійчуку! Я тобі покажу красти мої манґо!

Плід покотився дорогою, а в Ісуса мимохіть виступили на очах сльози. Виросла величезна юрба.

— Невже ви мене впізнали? — спитав він.

— Як же ж не впізнати!! Ти байстреня з ліп'янок, що навчилося красти в нас манґо, — сміявся негр-п'яниця.

— Я не крав, я не можу красти. Вони ж усі мої, манґо всіх підсонь. І ґранатові яблука в садах Єрихону. І виноград на схилах Юдеї. О, ви нічого не розумієте!

— Бачили? Всі манґо — його! Чим ти заплатило за них, ти, замурзане чортеня?

— Ну, не лай так дитину. Ось тут маєш за своє манґо, скупердяго, — і кульгавий жебрак Жоакін поклав на дошку монету. Ісус вдячно глянув в його замрячені очі.

— Йди зо мною, — мовив Жоакін і пошкутильгав уперед.

Вони минали ярмарок з крикливими продавцями раків у вузьких та задушних завулках. З вікон на вулицю сипалося все, що мешканці вже більш не потребували: коробки від тютюну, помаранчове лушпиння, рештки їжі для бездомних котів, що світили переділеними зіницями в темних запорошених кутках.

— У тебе таке невинне личко, хе, хе! Тобі ще тільки навчитися більше спритy, щоб потім не боліла спина, от і все.

Розжарений брук пік п'яти. Відгонило потом від пігментованих тіл і співанками, солодкими, занудними, мов жака.

— А знаєш, малий, твоє личко наводить людей на добрі думки, на милосердя. Я собі так міркую, чи не змінити мені спосіб життя.

Ісус подивився на нього багатонадійно.

— Чи тобі не здається, що кульгавий жебрак мало заробляє? От сліпець — той уже багато краще. Сліпець, ще й з поводатирем, обдертим хлопчиком, таким, як ти, може заробити щоденно до п'ятсот круйзерів, тож і було б, з чого відкласти на старість. Ти знав того горбатого Бенедикта? Бачиш, він помер учора неподаль відсіля, — авто переїхало його прямісінько через груди. А коли його підняли, гроші так і посипалися з нього, мов з мішка. Виявилося, що горб не був горбом, лише потаємною скарбницею. Мудра штука, хе, хе! З сліпого люди теж милуються, як і з п'яниці, тим то я й п'ю. Мені байдужісінько, під яким муром мені доведеться заточитися. Треба тільки, щоб капелюх упав дном наниз. Коли ж я прокидаюся, то бачу, що він сливе повен дрібних монет. Милосердні душі накидали... Кажу правду, малий, щиру правду. Агей, де ти дівся?

Але Ісуса вже не було. Він пішов туди, де перед ним сяяли яскраво освітлені ворота церкви.

— Добре хоч, що я близько мого дому, — вимовив він утомленими устами.

У церкві було так багато людей, що ворота не зачинялися. Ісус хотів проштовхатися до вівтаря, але його не пускали.

— І куди ти пхаєшся? Стій собі тут тихо.

До вівтаря було занадто далеко, він продістався з трудом до амвону. Люди завмерли, бо серед урочистости з'явилося над ними чорне личко. Підвівши очі, вгору, він промовив:

— Я світло світу.

Шугнув здушений сміх.

— Чорненьке ж оте світло, — мовив хтось напівголоса. Ті слова люди підхопили, і церква задудніла від дотепів та приказок. Один побожний потяг Ісуса за драну сорочину наниз.

— Не вірите? Я, я... зроблю чудо. Дивіться, надворі падає сніг!

Хтось знизував плечима, хтось жалів безумну дитину, але знадвору нараз виникло заворушення, холодна хвиля обійняла цілу церкву.

(Закінчення на стор. 8)

Марта Р.

ЇЇ ВЕЛИКДЕНЬ НА НАШІЙ — НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

Сиділа при вікні, з якого вдалині видніло прицерковне подвір'я і гляділа на столітні смереки по той бік огорожі і на двоє дівчаток, що сиділи на сходах закритої церкви і перебирали руками квіти, що їх назбирали впоблизу. Довкола була тиша, як кожного дня, коли діти в школі, а люди в праці.

Але сьогодні була неділя... Неділя Воскресіння Христового!

• • •

Якже ж колись тут було інакше! Із раннього ранку дзвонили дзвони, скликували вірних до церкви. І ішли вони з містечка з більшими чи меншими кошичками-клуночками, у яких несли дари Божі до свячення. А сонце ще низько стояло на небосклоні.

Відкриваються навстіж двері церкви, і з них під проводом священика виходить процесія, виносять Плащаницю, обхід довкруги церкви, ще чути відгомін калатал у руках хлопчиків, які заступають у ці дні дзвони, вносять Плащаницю до церкви і складають її на головному вівтарі.

А скоро потім вже могутній голос ...дзвонів. І пісня ,,Христос Воскрес" заливає не тільки церкву, але й ввесь довкола простір. А сонце все вище і вище!

Богослужба кінчається. Вірні виходять із церкви і розкладають довкола на своїх білих, витканих в українські взори чи вишитих скатертях паски і інші ,,сніди Божі". Священик в почоті старших братів і церковних службовців святить їх. А дзвони безперебійно дзвонять. Який же святково радісний День! І на її обличчі появляється усмішка.

А після посвячення загальні побажання, молодь стукається писанками, крашанками. Радість... сміх... молодечі мрії...

Ось поміж дівчатами і її доня, Лідуся. Уже біля неї знайшовсь і Роман, відпроваджує її додому, а вона в товаристві своїх знайомих пань іде в певній віддалі за ними і думає: — Він гарний хлопець, кінчає студії в університеті, Ліда закінчила гімназію. Може ,,щось з того буде"!

За деякий час побрались. Він одержав ,,посаду" в недалекому місті. І хоч були це недружні часи для всіх нас під чужою займанщиною, життя молодих проходило відносно спокійно. Росли внучата.

Сидить вона сперта на лутку вікна і думку снує...

• • •

Вибухла Друга світова війна. Переїхала вона жити до дітей.

Одного ранку перед їхнім домом зупинилось авто. Гомінкий стук у двері і двох чоловіків стануло в них:

— Чи тут живе Роман?

— Так.

— Вам треба ,,уєзжать!" За пол ,,часа" готово!

Ой ...Боже!

Ходили чужі люди по цілому мешканні, нишпорили всюди.

— А ти, ,,матушка", найдеш собі іншу квартиру! Тяжке слізне прощання.

Від'їхали...

Слізно дивилась у вікно. Зібрала найпотрібніші свої речі у невеличку валізку і останнім поглядом обвела все довкруги, де ще ніби снувались тіні її найближчих. За нею слідкував ,,він". Віддала ключі від мешкання. Ще чула скреґіт ключа від вхідних дверей. Оглянулась. Наклеював наліпку на дверях. Сторінка її життя закінчена.

Винайняла на окраїні міста кімнатку, працювала на тяжкій фізичній праці, щоб прожити і жила відокремлено (була ж ріднею вивезених!). Її життя зосереджувалось на вичікуванні вістки від своїх. І вона, ця вістка прийшла на адресу знайомих:

— Ми вже далеко від рідної землі. Їдемо дальше на схід. Підпис її доні.

Проходили роки. І ось останній листочок: Матусенько дорогенька! Вже так давно не бачили тебе. Та ще треба ждати. Діточки ростуть, ходять до школи і ми ще вчимо їх дома, наглядаємо за їхніми лекціями. Часто думаємо про Тебе і про нашого покійного Тата, який так давно вже на тому світі.

Кріпись з весною і святкуй Весну, як колись ми її святкували. Підписи.

• • •

Дівчата на сходах усе ще бавились квітами.

— Такі були б вже і мої внуки! — зідхнула вона.

Встала від вікна, впала навколішки, помолилась перед образом Пречистої, і тихо проспівала: ,,Христос Воскрес", неначе обділювалась свяченим зі своїми дітьми і внуками.

Борис Антоненко-Давидович
(5-го серпня 1899 — 8-го травня 1984)

ПОЕЗІЇ Б. АНТОНЕНКА-ДАВИДОВИЧА

(Передані з України для публікації після смерти автора)

(ПОЕЗІЇ)

IV.

8. Лист у невідоме

Давно розвіявсь біль останньої розлуки.
Де був широкий шлях, там виросла трава.
Та пам'ятаю все: заломлені в розпуці руки,
кричущі очі і німі уста.
І пам'ятаю ще: дозорець черідка. / ,,Побачення скінчилось! Ну, рушай!"
Навіки двері зачинились і ти пішла. Прощай!
Лиш здалека десь: ,,Не забувай!"
На довго зачинились темні / тюремні двері, хворі, як віки.
І в каламутній річці чисто змішались місяці, роки.
Минуле видиво, як тінь...
Чи так було, чи тільки снилось, не знаю я.
Неодне тут життя забили, а я живу.
У синю далечінь летить земля,
а з нею я, моя тюрма, мої думки.
І тільки обрис твій коханий і надія свята.
Моя кохана! Так далеко порозкидало нас життя;
немов би з іншої планети, / крізь квадрільйони кілометрів,
твій голос рідний та далекий / часом немов вчуваю я.
Сибір, Чіта, чужа земля. — / Колись давно тут декабристи
пройшли на світі свій хресний шлях. / А мене все ще вабить місто,
що потонуло ген, в гаях. / Старезне місто. Вічний Київ
такий могутній і — безсилий раб!
Скільки разів було чужих наїздів, / стогнав ти з болю, кривд, образ!
Скільки разів в вечірній час, / коли заходить сонце за горами,
мені здавалось, що горить смола, / і світиться як світла провесни розсада.
І день ясний, завітній день, / в наш день визволення настане.
Здавалося... Давно надії, / жаль і віру, / розпуку, радість і любов
розвіяв вітер по Сибіру / і стихла в серці, мов оспала, кров.
Такий байдужий на чужині, / я лиш хотів би одного:
аби хоч вмерти на Вкраїні, / коли вже жити не дано.
Аби хоч раз, в останнє глянуть / на ті поля, де ми ішли,
де падали і знов вставали, / немудрих прадідів кляли
і кров'ю з ран своїх списали / рахунок рідної землі.
Щоби колись, як нас не стане, / як навіть слід наш час знесе,
нащадки пізні, довгождані, / заплату справили за все.
Та то колись. / А покищо занадто млява / руша десь наша провесень.
А хижий вітер з-за Байкалу / несе нам спів сумних пісень.
Ждала, ждала навісна ... / Мина осінь і весна:
Нема, нема козаченька, / вже й не чуть.
Злії люди-воріженьки / вже кують.
Не вернувся козаченько, / помер на чужині.
Поховали чужі люди / в чужій домовині.
Не знаю, кого ще дожидаєш? / Бачу сум в твоїх очах;
але терном заростає / мій додому шлях.
Мила, люба, милий друже, / вже мене не жди...
Що було, не буде вдруге. / Зрозумій і не тужи!
Не тужи, що обірвались / наші спільні дружні дні.
Ми в борні життя зламали. / Без війни ми в полоні.
Хай попереду повільно завмираю я: / вічна тиша, морок, цвіль.
Я однаково в день останній / чую важко стогон твій.
Я воскресну в ваших же ділах. / І може, там з потужними полками,
що вийдуть враз на битий шлях, / і пройдуть ним від Сяну до Кубані.
Ти не шукай мене між юнаків, / що підуть сміючись до бою,
ні серед мертвих, що в бою поляжуть, / скрізь розкидані по полю.
Дивись в майбутнє!
Ти гори в тих роках, / що прийдуть рано за борами.
Я вийду теж на битий шлях, / щоб стати мертвяком пліч-опліч з вами.
І, як нездоланий козак, / що його привид сіє жах,
хай промайне тоді в степах / моє ім'я, як тінь, як кара;
і хай помститься разом з вами / за нашу смерть і ваші рани.
Не рань же серця і не ридай!
/ Дарма, що, може, це / лист останній. / Але ти конче його знов прочитай
у судний день великого повстання.
Тоді здалека тихо усміхнись! / І буде усмішка твоя / мені за прапор в бою
А покищо — прощай, / живи і не журись!
Завжди, завжди з тобою.

Твій Борис.

В тюрмі над ранком серед ночі / прийшла ти раз юнацьких днів.
Я знов побачив твої очі, / і ніжний смуток твоїх вій.
Отак прожив я буйну радість. / Я знов у полоні весни.
І не пантрує мене старість, / ані тюрма ані роки.
Ми знову вдвох: лиш я і ти! / А за вікном широкий світ
Безшумно лине в далеч літ.
Кохана, мила! Що нам світ? / Навіщо нам оті світи,
коли в кімнаті нас лиш двоє, / коли в кімнаті — я і ти.
Там, за далеким небосхилом / рокочуть бурі десь, громи.
Пусте! Ми їм сміливо / назустріч підем — я і ти.
Хай і перестріне нас негода, / лютує дощ, кричать сичі!
Як ніжне сонце, твоя врода, / мені сліди твої вночі
Ну, поцілуй же, ну, / поцілуй же ще раз, люба...
Та що це? — Знов тебе нема! / І лиш бентежна і понура
Навколо спить німа тюрма.
І знову з серця одірвалось, / немов би зламане, крило.
Не руш того, що спить давно, / що могло б бути, і не сталось.

Наснився якось мені Київ, / Дніпро, гаї і та весна,
Що вже давно мене не гріє, / що їй нема вже воріття.
Прокинувсь я, і серед ночі, / нараз занило на душі.
А голос наче і шепоче: / ,,Надходить черга і тобі.
Отут між сопками в долині / сконають мовчки твої дні,
а все життя і Україна — / то лиш глухі, замкнуті сни.
Тяжкою буде в домовині / тобі чужа, бридка земля.
І не насниться вже, як нині, / ні Україна ні весна".

Епіграма покійного Воскрекасенка, присвячена Новиченкові.

Не твій Пегас! ... Тобі б кобилка: / задком би цілий день возня.
Усе життя його — помилка, / яку він марно виправля.

Кінець.

Христос Воскрес! Воскресне Україна!

З нагоди величних Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

вітаємо Нескорений Український Народ на Рідних Землях, його одержимих борців за правду, волю і справедливість, як для свого народу так і для всього людства.

Вітаємо Українську спільноту в діяспорі і проводи її церковних, політичних і громадських організацій та установ.

Нехай Воскресіння Христове сповнить нас надією остаточної перемоги добра над злом, правди над неправдою, життя над смертю. Нехай істина Христової перемоги скріпить нашу віру, сповнить нас радістю та переконанням, що наспіє день Воскресіння нашої Батьківщини.

Христос Воскрес!

ПРЕЗИДІЯ СЕКРЕТАРІЯТУ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

ІЗ ПРАЗНИКОМ ПАСХИ
щире і сердечне
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
та обильних Божих Благодатей
пересилає
всім Золочівцям, всім Приятелям

о. Любомир Мудрий з Родиною

Об'єднання Мистців Української Сцени (ОМУС)

із Великим Празником
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

щиро-сердечно вітає усе своє Членство і їхні Родини в Америці і Канаді та Прихильників Українського Театрального Мистецтва — бажаючи

Щасливих і Радісних Свят
які святкують за новим і старим стилем.

Христос Воскрес!

Управа

Веселих Свят!

РОДИНІ, КЛІЄНТАМ І ЗНАЙОМИМ
Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає

АДВОКАТСЬКА ФІРМА
Nestor Olesnyckyj
1955 Springfield Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 399-4067
(201) 761-6480
Мейплвуд, Н. Дж.

З НАГОДИ ВЕЛИЧНИХ СВЯТ
Воскресення Христового
— вітаємо —

ввесь спортовий Актив Товариства, усіх Членів, Прихильників „Чорноморської Січі" і Спортові Централі УСЦАК, УСЦАК-Схід, Братні спортові Товариства та все Українське Громадянство у вільному Світі та в Україні із щирим бажанням провести ці Свята найбільш щасливо та радісно.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Управи Українського Спортово-Виховного Товариства „Чорноморська Січ" і Січової Фундації, Інк., Нюарк, Н. Дж.

Христос Воскрес!

Із світлим Празником Воскресіння Христового нашим членам, прихильникам і всьому громадянству добра, радости, сили і завзяття

бажає
Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Джерзі Сіті

Self-Reliance Federal Credit Union
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303
(201) 795-4061

З нагоди Радісного Празника
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

ВП. Членам і всій Українській Громаді пересилає найсердечніші побажання

Веселих та Щасливих Свят!

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ" І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ „САМОПОМІЧ" в Пассейку

229 Hope Avenue, Passaic, N.J. 07055 Tel.: (201) 473-5965

ХРИСТОС ВОСКРЕС

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
вітаємо щиро
всіх наших Членів та Прихильників
бажаємо їм
Веселих Свят! — Христос Воскрес!
та дякуємо їм за кожночасну підтримку.

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
ВІТАЄ ЩИРИМ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВСЕЧЕСНЕ ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, УПРАВИ ТА ЧЛЕНСТВО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ І ВСІХ СВОЇХ ЧЛЕНІВ, ПРИЯТЕЛІВ ТА ЛАСКАВИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ.

2 East 79th Street • New York, N.Y. 10021 • (212) 288-8660

Христос Воскрес!
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Вп. Членам, Прихильникам та всій Українській Громаді щирі побажання
пересилає

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в Нюарку

734 Sanford Ave. • Newark, N.J. 07106 • (201) 373-7839

Усім Центральним Організаціям та їхнім Відділам членам ЗУАДК-у, усім Організаціям та усім Приватним Особам — добродіям ЗУАДК-у, усім Жертводавцям на харитативну діяльність ЗУАДК-у, та всім нашим Братам і Сестрам в Україні й поза Україною сущим —

Мирних і Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО,

кріпкої віри у велике і неминуче Воскресення Української Державности та щедрої наснаги у допомозі потребуючим Українським Братам і Сестрам

бажає

Екзекутива Злученого Українського Американського Допомогового Комітету

1-ий УКРАЇНСЬКИЙ ФЕДЕРАЛЬНИЙ ЩАДНИЧИЙ БАНК
«ПЕВНІСТЬ»

Найщиріші вітання і побажання
Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Ієрархам, Духовенству та Вірним Українських Церков, Проводам і Членам Українських Товариств, Організацій та Установ, Працівникам і Членам банку „Певність" та всьому Українському Громадянству
складає

ДИРЕКЦІЯ

1ST SECURITY FEDERAL SAVINGS BANK
932 - 936 N. Western Ave Chicago, IL 60622 (312) 772-4500
2166 Plum Grove Rd. Rolling Meadows, IL 60008 (312) 991-9393
DRIVE UP CASH STATION® WALK UP
820 N. Western Avenue Chicago, IL 60622 (312) 276-4144

Родині, Клієнтам і Знайомим
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає

Адвокатська Фірма PITIO & TURETSKY
1339 Springfield Avenue
Irvington, N.J. 07111
(201) 399-2580
(201) 399-2943

УКРАЇНСЬКІ КООПЕРАТИВИ

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
щиро вітає Українську Громаду,
а зокрема своїх Клієнтів

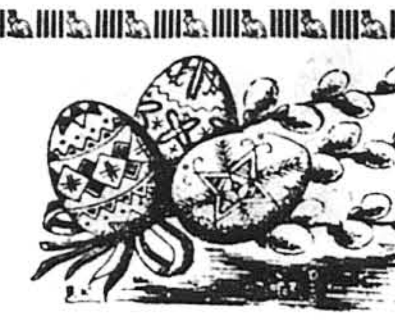
TRIDENT FEDERAL SAVINGS
РИЗУБ
700 Sanford Avenue ■ Newark, N.J 07106
Tel.: 372-0303
504 S. Route 9
Lanoka Harbor, N.J. 08734
609-971-9700

Всестороння фінансова обслуга
FSLIC

ЩАДІТЬ І ПОЗИЧАЙТЕ У СВОЇЙ УСТАНОВІ!

Адміністрація:
767 Sanford Avenue ■ Newark, N.J. 07108
Tel.: 371-1120

Христос Воскрес!

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всім Дорогим Покупцям, Друзям і Знайомим
бажають
МИХАЙЛО ПИЛИПЧАК
з ДРУЖИНОЮ і РОДИНОЮ
власники **УКРАЇНСЬКОЇ М'ЯСАРНІ**

"EUROPA"

527 Jersey Avenue ■ Jersey City, N.J.
Tel.: (201) HE 5-2221

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Українським Установам, ВШ. Покупцям, Родині і Знайомим
пересилають
ВЛАСНИКИ ПОПУЛЯРНОЇ ФІРМИ М'ЯСНИХ – ХАРЧЕВИХ І ІМПОРТОВАНИХ ПРОДУКТІВ
ТАДЕЙ ПОНОСЬ і ОСИП СИҐІДА
з РОДИНАМИ

STUYVESANT MEAT MARKET, Inc.
PRIME MEAT • HOMEMADE PRODUCTS
TOBIN WASTLESS & BLOCK HAMS
249 Stuyvesant Avenue, Newark, N.J.
Phone: (201) 373-6271

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Із Світлим Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
УСІМ
УКРАЇНСЬКИМ УСТАНОВАМ
та ВСІМ ПОКУПЦЯМ
— бажає —
УКРАЇНСЬКА М'ЯСАРНЯ
та
ХАРЧОВА КРАМНИЦЯ

B. L. B.

841 Elizabeth Ave. ELIZABETH, N.J.
Elizabeth Phone: EL 3-4689

Веселих Свят
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПОКУПЦЯМ І ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
бажають
Йосиф і Марія Ганусей
ВЛАСНИКИ МУЗИЧНОЇ КОМПАНІЇ
214 W. Girard Avenue Philadelphia, Pa. 19123
Tel.: MA 7-3093

РІДНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
Ольга і Олександер Смалі
з Родиною
29 Rutgers Street Maplewood, N.J. 07040

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
ЗНАНА ЮВЕЛІРНА КРАМНИЦЯ
ZENON JEWELERS
110 Market St. Clifton, N.J. Tel. (201) 471-0920
(Allwood Section)
Великий вибір годинників, діямантів і модної біжутерії по дуже приступних цінах. Прецизійна направа годинників і біжутерії. ZENON LEWANDOVSKI власник

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Родині, Знайомим і ВШановним Клієнтам
найкращі побажання
Веселих і Щасливих Свят
пересилають
ДАРІЯ і ОРЕСТ МОСТОВИЙ
власники
DESNA REALTY, INC.
Newark, N.J. • East Hannover, N.J.

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
РІДНИМ, ЗНАЙОМИМ і ШАНОВНИМ ГОСТЯМ
АННА і МИРОСЛАВ КУШНІРІ
ВЛАСНИКИ
ВІЛЛЯ РУСАЛКА
6307 Park Boulevard ■ Wildwood Crest, N.J. 08260
Tel.: Wildwood — (609) 522-8210
Philadelphia — (215) 725-2639

Веселих та Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
Рідні, Знайомим і ВШ. Покупцям
— бажає —
„УКРАЇНСЬКИЙ БАЗАР"
Phone: 374-6446
1082 Springfield Avenue Irvington, N.J. 07111
Власники
Василь і Богуслава Гнатів
з родиною

Веселих Свят
Христового
Воскресення
— бажає —
ВСІМ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ
Оркестра „ТЕМПО"
ІРИНЕЙ КОВАЛЬ (201) 464-5806
....нема музики без „ТЕМПО"

Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям, Знайомим і Вельми Шановним Покупцям
бажає
СТЕФАН МАКАР з ДРУЖИНОЮ і ДІТЬМИ
власник української ювелірної крамниці
MAKAR'S JEWELRY
STORE & SHOP
2022 Morris Avenue • Union, N.J. 07083
Tel.: (201) 686-1931

Ювелірна фірма
І. Пеленський
— бажає —
Шановним Покупцям, Родині і Знайомим
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
1260 Springfield Ave., Irvington, N.J. Tel. 375-2467

Українським Організаціям та ВШ. Клієнтам, Родині та Знайомим
З Воскресенням Христовим
Веселих Свят
бажають
Наталія Лазірко, дочка Наталка
і син Олег
власники
OLYMPIC COMMUNITY MARKET
122 — 40th Street, Irvington, N.J. 375-3181

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всім Вельмишановним Покупцям, Приятелям і Родині
бажають
О. СУХОВЕРСЬКИЙ і М. СТЕБЕЛЬСЬКИЙ
власники фірми
ДНІПРО С-КА
698 Sanford Ave. — NEWARK, N.J. — 373-8783

Радісних Свят Воскресення Христового
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і КЛІЄНТАМ
ФІРМИ
ROMAN RYCHOK
REAL ESTATE — INSURANCE
1339 Springfield Avenue ■ Irvington, N.J. 07111
Tel.: (201) 373-6434 — (201) 373-6453
бажають
ПЕТРО і ДАНУСЯ РИЧОК
з доньками **МЕЛЯСЕЮ і ТАМАРОЮ**

З нагоди Світлого Празника
Воскресення Христового
Дирекція й Урядники
Української Щадниці
у Філядельфії та її Филії
у північно-східній дільниці міста
бажають
своїм Членам і всій Українській Спільноті багато радости, щастя й обильних Божих ласк.
Христос Воскрес!
Ukrainian Savings & Loan Association
8100 Roosevelt Blvd., Philadelphia, Pa. 19152
Tel.: (215) 331-1166
ФІЛІЯ:
1321 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141
Tel.: (215) 329-7080

Радісних, Щасливих Свят.
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям, Дорогим Гостям ресторану
бажає
ЕВСТАХІЙ РАВРИШ
ВЛАСНИК
Big Stas Restaurant
1020 S. Wood Avenue
Linden, N.J. 07036
(201) 862-6455

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Найкращі побажання нашій Родині, Приятелям і Клієнтам, де б вони не були — в ЗСА, Україні і в кожній частині світу. Нехай Воскреслий Христос благословить Вас на завжди найкращим здоров'ям й успішним життям.
— бажає —
Михайло, Анна Матияш і син Михайло IV
Обезпечений агент, брокер і нотар
MANUFACTURERS LIFE INSURANCE CO.
173 Stuyvesant Avenue Newark, N.J. 07106
Res. 373-1688 або Bus. 467-2180

ВЕЛЬМИШАНОВНИМ ПОКУПЦЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ГРОМАДЯНСТВУ МІСТА НЮАРКУ й ОКОЛИЦЬ
Радісних і Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
Юрій, Осипа і Олександер Яворські
з Родинами
УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ ВЗУТТЯ
"SALAMANDER" — SHOES
ГОВЕРЛЯ
1060 Springfield Avenue, Irvington, N.J. (201) 374-5768

STI
scope travel inc
Tel (201) 371-4004 845 Sanford Avenue
Newark, New Jersey 07106 Cable Scopetrav Newark
УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
бажаю
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Родині, Клієнтам і Знайомим!
МАРІЙКА ГЕЛЬБІҐ з РОДИНОЮ

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям і Покупцям бажає
ВОЛОДИМИР ВАСІЧКО з РОДИНОЮ
власник
„ДНІСТЕР"
ПРОДАЖ НЕРУХОМОСТЕЙ
737 Irvington Ave., Maplewood, N.J. (201) 761-5577

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
ВШановним Клієнтам, Друзям та Знайомим
бажають
АНТІН і ВІРА ШУМЕЙКИ
та Працівники
УКРАЇНСЬКОЇ ПОДОРОЖНЬОЇ АҐЕНЦІЇ
ЗАСНОВАНА 1920 Р.
KTI
KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003 ■ (212) 254-8779

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Веселих Свят!

Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим по обох боках океану
бажають
Люба Лапичак-Лесько
Михаїл Лесько
Мейплвуд, Н. Дж.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
З НАГОДИ ВЕЛИЧНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
вітаємо Рідних, Приятелів і Знайомих
і бажаємо Веселих і Щасливих Свят!
Матаван, Н. Дж. **Слава, Остап і Мирон Олесницькі**

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
всіх наших Приятелів та Знайомих
вітає
Юлія та Михайло Добоші

РОДИНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
БОГДАН ГІРНЯК з РОДИНОЮ

Рідним, Друзям і Знайомим
з нагоди ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ висловлюємо
щирі побажання ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ!
ЛЮБОВ М. і МИРОСЛАВ РОГОВСЬКІ та ТОБІ
НЕСТОР зі сином ДАНИЛКОМ
Великдень 1986 Ірвінгтон, Н. Дж.

ЗІ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
бажаємо
всім нашим Рідним, Приятелям і Знайомим
ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО.
Люба і Роман Тимчуки з родиною
3849 — Hwy 317, Suwanee, Ga. 30174

З нагоди Великого Празника
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
Рідним, Приятелям і Знайомим
найкращі побажання ВЕСЕЛИХ СВЯТ пересилають
Оля, Роман і Ромчик Кобрин

Веселих Свят, щастя і здоров'я
з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
бажають
Софія Олесницька
Маруся і Роман Павлишини
з донею **Софійкою**

З Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Веселих та Щасливих Свят
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Юрій і Христя Демидовичі
з дітьми Андрійчиком і Лесею
Лівінгстон, Н. Дж.

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Веселих та Щасливих Свят
Родині та Знайомим
бажає
Д-р Стефанія Гук з Родиною
С. Орендж, Н. Дж.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Воскресення Христового
Рідні, Приятелям і Шановним Пацієнтам
бажають
д-р Олександер і Рената Костек
з дочкою **Мішел** і сином **Олесем**
110 Passaic Ave. ■ Passaic, N.J. ■ 365-8075
416 36th St. ■ Union City, N.J. ■ 866-5027

Д-р РОМАН ГНАТІВ
ДЕНТИСТ
бажає Рідні, Знайомим і своїм Пацієнтам
Веселих Свят
Воскресення Христового
та повідомляє про відкриття
ДЕНТИСТИЧНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ
(201) 722-5511 7 Washington Avenue
Manville, N.J. 08835

ЩАСЛИВИХ ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Величнім і Радіснім
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих —
по обидвох боках Океану
Ярослава, Зенон, Христя і мама Евстахія
СНИЛИКИ

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
з днем
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
здоров'я, щастя і многих літ
бажають
СТЕФАНІЯ, ТЕОДОР, МИРОСЛАВА
МИРОШНИЧЕНКИ
і
ГАЛИНА, ЛЮБОМИР КУЗЬМИ

Христос Воскрес!
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Остап, Віра, Дора і Аніса
ТЕРШАКІВЦІ

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
Воскресення Христового
Веселих Свят
СВОЇЙ РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажає
д-р Богдан і Богданна Худьо
з донями Міріям і Ромою

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
Воскресення Христового!
Родині, Знайомим і Приятелям
бажає
Д-р Евген Грабарчук
з РОДИНОЮ

Рідні, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
Д-Р СОФІЯ і Д-Р БОГДАН ШЕБУНЧАКИ
З РОДИНОЮ

ХРИСТОС ВОСКРЕС
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
Д-Р ВОЛОДИМИР, ІВАНКА, ДАНИЛО,
РОКСОЛЯНА і ПЕТРО МАТКІВСЬКІ

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям і Знайомим
бажають
д-р Зенон і Надя Матківські
з дітьми: **Зенею, Любцею, Оленкою**
і Еріком Левом

Веселих Свят
Воскресення Христового
Колегам, Знайомим і Пацієнтам
бажають
Дзвенислава і д-р Любомир
Явний з родиною
Ессекс Фелс, Н. Дж.

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р МАРКО і д-р ЛЮДМІЛА
ОЛЕСНИЦЬКІ з дітьми БОГДАНОМ,
НАТАЛКОЮ і ЕВГЕНІЄЮ та Родиною

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Іванка, Нестор, Дам'ян і Андрій
ОЛЕСНИЦЬКІ
Мейплвуд, Н. Дж.

РОДИНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
д-р Богдар, Марта, Лариса,
Христя і Марко Ворохи

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Друзям і Знайомим
бажають
д-р СВЯТОСЛАВ і ЛЮБА ВОРОХИ
З ДІТЬМИ:
АДРІЯНОМ, ЮРІЄМ, МИРОСЛАВОМ,
УЛЯНОЮ, ПЕТРУСЕМ і ПАВЛУСЕМ

Рідні, Друзям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
д-р Степан, Степанія, Роман
і Росанна Ворохи

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Рідні, Приятелям і Знайомим
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
пересилають
д-р Роман і Ольга Граб

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Знайомим і Приятелям
бажає
д-р Тарас Шегедин
з Родиною

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
Д-р БОРИС і ІРИНА
ДИБКО-ФИЛИПЧАКИ
400 Passaic Ave., Passaic, N.J. 07055 (201) 778-0700

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
Д-р БОГДАНА СВИСТУН-РІВЕС
з Родиною

Радісних Свят
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ,
ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
щиро бажають
д-р Любомир, Оксана і Роксоляна
КУЗЬМАКИ

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
Д-р ЯРОСЛАВ, ОЛЯ і МІСЬО
СТАВНИЧІ
Ратерфорд, Н. Дж.

Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
Д-р ТЕОДОЗІЙ, ЛЮБОМИРА, ЯРКО
і ЛЯРИСА КРУПИ

Д-р ЮРІЙ і НАДІЯ КІГІЧАК
з дітьми:
РОМАНОЮ, ТЕТЯНОЮ, НАДІЄЮ
і ЮРЧИКОМ
бажають
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!
SUBURBAN PROFESSIONAL BLDG.
2130 Milburn Ave., Maplewood, N.J. 07040

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Друзям та Вельмишановним Пацієнтам
бажає
д-р Марта Політило
з родиною
Ірвінгтон, Н. Дж.

Христос Воскрес!
Зі Світлим Празником
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
вітаємо
РОДИНУ, ПРИЯТЕЛІВ та ЗНАЙОМИХ
та бажаємо
ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Д-р Юрій та Люба
Стефанівські

Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТА
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, МОЛОДЕЧИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ
І ВСІМ ПАЦІЄНТАМ
щиро бажає
д-р Христина Ракоча Цвіль
з чоловіком **д-р Олексієм**
ВЛАСНИЦЯ
PENN EYE ASSOCIATES, P.C.
8100 Roosevelt Blvd. ■ Philadelphia, Pa 19152

Щиросердечно вітаємо
З СВЯТОМ ВОСКРЕСІННЯ
Рідних, Приятелів і Знайомих та бажаємо
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ
ЕВГЕН ГРИЦАЙ
ІГОР і ОЛЮНЬКА ЛУКІВ
з донечкою БОГДАННОЮ
і сином РОМЧИКОМ

Христос Воскрес!
Радісних Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ
пересилають
ГРИГОРІЙ і ТЕРЕСА БОЖИК
Woodside, N.Y.

Поглинута...

(Закінчення зі стор. 1)

Подумаймо, чи хтось з нас не поховав Його в своєму серці? Христос воскрес і є вічно живий, але це ми потребуємо воскресення з нашої оспалости, зневіри й занедбання наших християнських обов'язків. Не можна при цьому поминути, що, на жаль, є й такі „християни", які устами згадують Христа, але серце їхнє є далеко від Нього. Серце таких людей є часто повне злоби й гордости; чесноти в них забулися, а їхнє сумління заснуло. До них треба наблизитись в ім'я Христове і їм сказати: „Устань, сонний й воскресни з мертвих, то й освітить тебе Христос!" (Єфрес. 5:14).

Нехай наша жива віра в Нього об'єднає нас розсіяних по світі з нашими братами в Україні та в кацетах, не забуваючи заповіту Тараса Шевченка:

„Молітеся! Молітесь Богу.
І згадуйте один одного:
Свою Україну любіть...
Любіть її во время люте,
В останню тяжкую мінуту
За неї Господа моліть..."

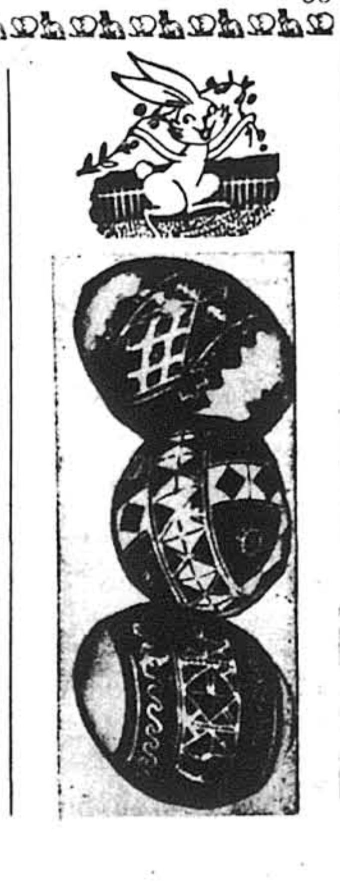
Благаймо Господа, щоб з цим Великоднім Святом Він обновив усіх нас до нового, благородного життя; — збагатив нас Своєю ласкою, мудрістю та відвагою для поширення Його святої Євангелії, яка визволяє кожну людину й народи з усякої неволі.

Сердечний братній привіт шлемо всьому українському народові та євангельському братству в Україні та в розсіянні сущому: ХРИСТОС ВОСКРЕС!

За Головну Управу Українського Євангельського Об'єднання в Північній Америці:

Володимир Багрій, президент
пастор Володимир Боровський,
секретар Консисторії Української Євангельсько-Реформованої Церкви в екзилі

Великдень 1986 року.

Слава...

(Закінчення зі стор. 1)

рости духовно, зеленіти, цвісти в саду Господньому, в Церкві Його, приносити овочі для Його Царства, ви в'янете, жовкне листя вашого життя, підупадають ваші сили, гасне надія, маліє віра, — пам'ятайте, що є сила, сила воскресіння. На Великдень ідіть у молитві на ваших колінах до воскреслого, живого Спасителя і Він наповнить ваше серце радістю спасіння, славою Великодня.

Великдень — це рятунок від пекла й вічної загибелі. „Бо Бог не хоче, щоб хто загинув, але щоб усі навернулися до каяття" і прийшли до пізнання сили та слави Христового воскресіння. Воскреслий Христос скеровує наші серця, наші думки та всю нашу істоту на дорогу святости, шлях спастіння; Він перемінює напрямок нашого життя, освячує наші серця, відроджує нашу волю, оновлює наш розум і дає нам розум Воскреслого, розум Христів. Наші великодні пориви, наші найвищі бажання душі мають бути, „щоб пізнати Його й силу Його воскресіння, та участь у муках Його, уподоблюючись Його смерті, аби досягнути якось воскресіння з мертвих" (Фил. 3:10-11).

Тому почуймо заклик воскресіння: „Сплячий, вставай і воскресни із мертвих, і Христос освітить тебе" (Еф. 5:14). Бо Той, „Хто воскресив Христа із мертвих, оживить і смертельні тіла ваші через Святого Духа, що живе в вас" (Рим. 8:11).

Тріюмф воскресіння — це наша перемога над найбільшим ворогом — смертю. „Де, смерте, твоя перемога? А Богові дяка, що Він Господом нашим Ісусом перемогу нам дав" (1 Кор. 15:57). Так, Великдень — це проголошення й нашого воскресіння через віру в Ісуса Христа, це благовістя нашого вічного життя.

Хоч шаліє безбожжя, хоч сили пекла киплять, але кінець його близький! Вічний Бог і вічна Церква Його! Ми переможемо світ і з піснею слави воскресіння, піснею життя звеличимо Того, Хто нас відкупив і кров'ю Своєю омив нас від наших гріхів. Йому, що воскрес із мертвих, Спасителеві нашому Богові, „Благословення, і слава, і мудрість, і хвала, і честь, і сила, і міць на вічні віки!" Амінь! Алилуя!

Бажаємо вам Богом благословенних свят Світлого Христового Воскресіння і молимо Всевишнього, щоб слава Великодня осяяла храм ваших сердець і ваших церков.

ХРИСТОС ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

З любов'ю

Ваш у Христі
Пастор **Олекса Гарбузюк**
голова Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства
Пастор **Володимир Домашовець**
генеральний секретар Братства

Великдень, 1986
Року Божого

Загальні збори Пластового Відділу УНС

Учасники зборів Пластового Відділу ч. 450 УНС. Не всі присутні є на знімці.

(Світлив Юрій Навроцький)

У п'ятницю ввечорі, 21-го лютого ц. р., відбулися чергові Загальні збори 450-го Пластового Відділу Українського Народного Союзу у приміщенні Пластового Дому, при 144 Друга авеню у Ню Йорку.

Збори відкрив предсідник Відділу Христина Навроцька. Вона попросила присутніх вшанувати хвилиною мовчанки пам'ять сл. п. Тані Купчинської. На предсідника Зборів вибрано Х. Навроцьку. У своєму звіті предсідник Відділу підкреслила дружню і корисну співпрацю членів управи. Зокрема відмітила великий вклад праці секретаря Евстахії Мілянич. Подала також короткий перелік пожертв Відділу, а саме: на Ювілейну Міжкрайову Пластову Зустріч 125 дол., на Фонд Допомоги в Польщі 25 дол. і на Комітет в Пам'ять Жертв Голоду 20 дол.

Секретар Відділу Евстахія Мілянич подала обширний звіт, в який включила статистичні дані Відділу і касове зіставлення. Вона подала, що із 143-ох членів, які мешкають у різних кінцях Америки, Відділ має 85 повноправних членів. В остатньому році акцидентове забезпечення на 5000 дол. подвоїлося через зменшення вкладки на 6.50 дол. річно; балянс виказав надвишку.

Звіт Контрольної комісії, який подав Михайло Савицький, віддзеркалював правильне ведення діловодства Пластового Відділу ч. 450. Він поставив внесок на уділення абсолюторії, яку присутні одноголосно схвалили.

Оплесками переобрано управу в складі: Христина Навроцька—предсідник, Володимир Процик—заступник, Евстахія Мілянич—секретар; Контрольна комісія—Михайло Савицький і Степан Хемич.

Присутні схвалили приділити на Школу Українознавства в Ню Йорку 150 дол., на передплату пластових журналів „Готуйсь" і „Юнак" для молоді в Арґентині і Бразилії 80 дол. Крім того, порушили справу потреби перевірки спадкоємців на полісах, як також реклям для придбання членів до Відділу, зокрема молоді.

Після закриття Загальних зборів відбулися Звичайні збори, на яких обрано Евстахію Мілянич делеґатом, а Христину Навроцьку заступником на 31-шу Конвенцію УНС в Дітройті.

М. М.

Новий кооперативний дім

Другого лютого 1986 року—це день великого кооперативного свята в місті Ст. Катаринс, Онтаріо.

В цей день українська громада Ніяґарської Округи святочно відзначила відкриття і посвячення новозбудованого модерного дому Української Кредитової Спілки на вулиці Ніяґара, ч. 118 в Ст. Катаринс.

Отці парохи обидвох Церков—Української Греко-Православної і Української Католицької,о. Мельник і о. декан Микола Комар довершили традиційне посвячення нового просторого приміщення, яке стало гордістю цілої південноонтарійської української спільноти.

В годині 2-ій по полудні двері нової фінансової установи відкрив посадник міста Ст. Катаринс, пан Мекефері, перетявши синьожовту стяжку. Приміщення дому заповнилося членами і прихильниками кооператив ного руху, а також представниками організацій, послами канадських політичних партій і кооперативних установ.

Господарем дня був член Дирекції УКС Богдан Дяків, який проводив програмою, покликаючи до слова поодиноких гостей. Після коротких проповідей обидвох священиків виступив з двомовною промовою голова Дирекції УКС Петро Дяків. Привітавши достойних гостей і всіх присутніх, він заявив, між іншим, що „цей новий гарний дім є власністю усіх членів нашої шістьмільйонової установи".

Далі з короткими привітаннями виступили: від Централі Кредитових Спілок Онтаріо Е. Р. Ґред; від Онтарійського уряду Джим Бредлі, котрий рівночасно передав привітання від голови Онтарійської леґіслятури Дейвида Пітерсона. Від федерального уряду і його провідника Браєна Малруні ґратуляційну плякату й привітання передав консервативний посол Джов Рід та посол Онтарійського уряду Партінґтон. Ґратуляції склав голова місцевого КУК Б. Долішний.

На святі були присутні також гості від будівельної компанії „Бромак" Джан Кляссен, від чартерованої фірми Ворд-Малет Ґордон Інґліш, архітект М. Тимощук, від найбільшої Кредитової Спілки в Торонто голова М. Ребрик, від злученої Кредитової Спілки в Гамильтоні Іваник. Петлюра й Дощин.

Письмові привітання отримано від прем'єра-міністра федерального уряду Браєна Малруні, від Онтарійського прем'єра Дейвида Пітерсона, від найбільшої Кредитової Спілки Торонто, від Української Кооперативної Ради й від Кредитової Кооперативи Північного Вінніпеґу.

З кінцевим словом виступив голова Комітету для відкриття нового дому Андрій Швець. В його слові відчувався великий ентузіязм і щира подяка всім заслуженим працівникам Української Кредитової Спілки в Ст. Катаринс протягом 40-річного існування. Головну подяку висловлено Будівельному комітетові в складі: Т. Гарас—голова, Ф. Ткаченко, Степан Корнецький, П. Дяків і Маріян Кухар.

С. К.

Енциклопедія України живе!

Фундація приятелів Енциклопедії України відбула свої перші збори в приміщенні Наукового Товариства ім. Шевченка в Ню Йорку в днях 25-26-го січня ц. р. р. На зборах були заступлені всі три складові частини Фундації, а саме: Дирекція, Наукова Рада й Контрольна Комісія. Головною метою цих зборів було: розглянути редакційне та видавниче становище, що заіснувало після смерти творця Енциклопедії України св. п. проф. В. Кубійовича; накреслити плян праці на дальшу мету, зокрема відносно створення Вічного Фонду, що забезпечив би скоре закінчення останніх двох томів ЕУ; видання дальших чужомовних довідників і періодичних доповнень, як також справа нових видань, таких як Енциклопедія Української Діяспори та інших джерельних творів.

Зборами проводив голова Фундації мгр Володимир Баранецький, а секретарювала Слава Олесницька. Учасники зборів прибули з різних міст Америки, Канади та Европи. Д-р А. Фіголь, заступник голови Фундації, прибув з Мюнхену, а д-р Володимир Пушкар, скарбник, із Філядельфії. Дальші члени Дирекції прибули з Канади: д-р Петро Саварин дир. Евген Борис і Богдан Бігус. З Ню Йорку та стейту Ню Джерзі прибули ще такі члени Дирекції: редактор Ольга Кузьмович, д-р Степан Ворох, Василь Мочула, д-р Ірина Падох і правний дорадник Нестор Олесницький. Наукову Раду заступали проф. д-р Ярослав Падох і проф. д-р Василь Маркусь, заступник головного редактора ЕУ. Контрольну Комісію репрезентували особисто: мґр Володимир Рак із Ню Йорку та Петро Яцик із Торонто.

З різних причин відсутніми були члени Наукової Ради: проф. д-р Ярослав Білінський, проф. д-р Франк Ситин, проф. д-р Юрій Шевельов і проф. д-р Володимир Янів, як також члени Контрольної Комісії: д-р Іван Флис, проф. д-р Аркадій Жуковський і д-р Андрій Семотюк.

По відкритті зборів присутні вшанували пам'ять покійного проф. В. Кубійовича хвилиною мовчанки. Мґр В. Баранецький здав звіт із діяльности Фундації від її заснування, в червні 1985 року, по день зборів. Він згадав, що після закінчення формальностей, зв'язаних з інкорпорацією Фундації та внесенням прохання до федерального податкового уряду про звільнення від приходових податків, увесь напрям праці був зосереджений на підготовку бенкетів у честь проф. В. Кубійовича з нагоди його 85-літнього ювілею. Проф. В. Кубійович і д-р А. Фіголь плянували прибути до ЗСА, Канади та Австралії пізньою осінню 1985 року, де наші громади мали б змогу не тільки вшанувати довголітню працю проф. Кубійовича, але також зложити фонди на закінчення видання Енциклопедії та забезпечити її дальше життя.

На жаль, проф. В. Кубійовичеві не довелось відбути заплянованої подорожі із-за поважної хвороби, що, вкінці, забрала його від нас. Все ж підготовані місцевими комітетами бенкети відбулись у різних країнах, як заплановано, з участю представників Сарселю, д-ра А. Фіголя, проф. В. Маркуся та проф. А. Жуковського. Ці бенкети увінчалися успіхами, бо не тільки притягнули до праці багато давніх прихильників Енциклопедії, але також принесли понад 600,000 долярів у датках і деклярaціях.

В. Баранецький згадав також, що на осінь 1986 року підготовляється нова збіркова кампанія, щоб доповнити Вічний Фонд до одного мільйона долярів. Фундація поставила собі за завдання підтримувати працю над енциклопедіями тільки з відсотків зложеного капіталу. А в зв'язку з постійним зниженням відсоткової стопи доходи з дотепер зібраних фондів замалі, щоб ними покрити необхідні видатки „наукової кузні" в Сарселю. **Тому виникла конечна й негайна потреба придбати дальші фонди.**

Д-р А. Фіголь доповідав про свою довгу подорож та про вислідн бенкетів і збіркової акції. Він був приємно вражений зрозумінням ваги цієї справи всіми верствами нашого громадянства. Подав теж при цьому подрібний список громад і пожертв.

Д-р П. Саварин, що саме попереднього дня вернувся із довгової подорожі до Австралії і Нової Зеляндії в справах СКВУ, згадав про те, що негайно після повоту до Канади він зустрівся з представниками Канадського Інституту Українських Студій та Канадської Фундації Українських Студій. Вони запевнили його, що чергові томи англомовної енциклопедії (АЕУ-2) будуть дальше появлятись у скорому темпі, бо на це вже є все те, що потрібно: фонди, редакційний склад, кореспонденти та видавець.

Д-р В. Пушкар висунув потребу зв'язати всі комітети, клюби та організації, що їх метою є підтримати працю УЕ, в одну сітку з точним звітуванням і концентрацією фондів в одній установі для ефективної реалізації намічених плянів. Усі присутні погодилися тісно співпрацювати над завершенням такої світової сітки та над збіркою дальших фондів.

Збори також розглянули справу дальшої праці над ЕУ і АЕУ в Сарселі та їх редакційного складу. В живій дискусії, що вив'язалась на ці теми, забирали голос усі присутні. Беручи до уваги 35-літню працю проф. Василя Маркуся над енциклопедією, останньо як заступника головного редактора, та його великий особистий статейний вклад у ці твори, збори одноголосно рішили підтримати пропозицію НТШ в Европі, щоб у АЕУ-2 задержати редакційний склад у такій формі, в якій він появився у першому томі. При тому також рішено залишити прізвище проф. В. Кубійовича як головного редактора, дарма, що його вже немає між живими. Ця пропозиція включає затримання проф. Маркуся у проводі над дальшими виданнями енциклопедії на пості Директора Інституту ЕУ ім. В. Кубійовича в Сарселі.

Проф. Маркусь зауважив, що таке завдання вимагало б його повної посвяти та затруднило б його ввесь час, тому він мусив би зрезиґнувати зі свого посту звичайного професора університету Лойола та перенестись з родиною на постійне життя до Европи. Таку пропозицію він міг би прийняти тільки під умовою, що йому вдасться полагодити всі справи, зв'язані з дотеперішньою працею, та заключити договір щодо умов праці в Сарселі.

Збори одноголосно кооптували до Дирекції Фундації інж. Мирослава Болюха з Австралії і вибрали представників Фундації на зустріч із редакційною колеґією АЕУ-2 в Торонто 1-го лютого ц. р. Представниками вибрано такі особи: д-р В. Пушкар, Е. Борис і П. Яцик.

На закінчення збори рішили звернутися до нашого громадянства з гарячим проханням підтримати Енциклопедію України як монументальний і унікальний твір учених трьох поколінь і як незаступимий довідник для чужинців про нефальшовану історію і культурну спадщину українського народу від його початків по сьогоднішний день. Виконання цього почину буде найкращим даром нашим братам і сестрам на рідних землях і в діяспорі з нагоди 1000-ліття Хрищення Руси-України.

Датки на закінчення цього величавого твору просимо слати на адресу: The Foundation of Friends, of the Encyclopedia of Ukraine INC. 6 Nebraska Drive, Matawan, N. J., 07747.

В. Б.

Радісний...

(Закінчення зі стор. 1)

незабаром святкувати — хрищення Руси-України — така свята, важлива й визначна для нас. Хрищення України — це початок нової в Христі історії нашого народу. Подія ця мала великий вплив на цілу нашу культуру і наше дальше життя. Християнство витиснуло незатерте знам'я на всіх формах нашого духовного, культурного, мистецького, економічного, а навіть політичного життя. Християнство стало, неначе душею українського Божого Люду. Воно надало йому його власне, питоменне обличчя і запевнило йому належне місце в сім'ї християнських народів світу. Тих здобутків і заслуги християнства не може заперечити сьогодні навіть Христовий ворог — безбожницький большевицький комунізм, що на руїні тих здобутків хоче будувати своє царство темряви і ложі.

Святкуючи Великдень, переживаймо глибоке це Христове Пасхальне Таїнство та неподільним його зв'язком між Хрищенням, смертю та воскресенням Спасителя.

Володимир Великий випровадив нас з неволі поганства, звільнив зі служби ідолам, кумирам і божкам. Володимир запровадив український народ до євангельського просвічення через Хрищення у водах Дніпра. З тим днем народ наш почав жити направду вільним життям; зачав жити свободою дітей Божих у сім'ї вільних народів християнського світу. В історії Руси-України сповнилося пророцтво: „Народ, який сидів у темноті побачив велике світло; тим, що сиділи в країні й тіні смерти, — зійшло їм світло". (Мт. 4,16).

Послухаймо як чудово описує те євангельське просвічення наш Київський Митрополит Іларіон: „Всі краї помилував добрий Бог і нас не залишив — схотів і спас і до істинної мислі привів; в пустій і сухій нашій землі, несподівано потекло джерело євангельське, напуваючи всю землю нашу... Нас сліпих, що не бачили істинного світла і блукали в ідольськім обмані, до цього ще й глухим для спасенного вчення — помилував Бог і посіяв в нас світло розуміння, посітило нас Боже чоловіколюбіє і вже не йдемо слідами за бісами, але ясно славимо Христа Бога нашого".

Тепер же ми — нащадки Святого Володимира Великого. Ювілейними святкуваннями й торжествами прославляємо подію Хрищення Руси-України. Хочемо пізнати й зрозуміти значення та вагу переходу нашого народу з темряви поганства до світла Христової Євангелії. Стараємося увійти в подію Хрищення Отців і Праотців наших, оцінити її пребагатий для нас зміст, та святкуваннями, в символічний спосіб, відтворити історичну ту подію, якою пізнали ми правдивого Бога.

Зможемо це легко зрозуміти і в Дусі пережити коли оцінимо набожно і думкою наше власне Хрищення. Ми одержали те саме Таїнство хрищення, що й наші предки тисяча років тому. Усвідомім у молитві і смиренні вартість і вагу нашого охрищення у власному житті. Яким би кожний з нас був без Христа, легко можна побачити з життя тих, що Христа викинули зі своїх наук та ідеології. Христову правду замінили своїми ложними науками про рай на землі, Христом здобуту гідність дитинства Божого в людини замінили неволею людини в масі колективу. Христову благовість затемнили голодами, доносами, страхом, тюрмами, „чистками", „психушками", диктатурою, каторгами і розстрілами мільйонів. Чи це Христова свобода для дітей Божих і радісна вістка про спасення тепер в Україні над Дніпром? Який же гіркий вислід і овоч тим, що як слуги диявола, посіяли серед здорового християнського зерна на українських степах безбожний і большевицький кукіль брехні і злоби! Це образ, що каже, якою людиною може стати без Христа і Його Євангелії. Жиймо нашою вірністю Христові, яку зложили ми Йому в нашому Хрищенні. Не йдімо за блудними вогниками тих, що ведуть нас в темряву.

Христове Воскресення дає нам святу нагоду перевести такий іспит сумління. Нехай стане це вже безпосереднім приготуванням до цього великого і святого Ювілею Тисячоліття Хрищення Руси-України. Цей святий Ювілей нам дано святкувати. На нас лежить обов'язок зробити це з повною свідомістю ваги події. Ювілей має стати новим духовно-символічним Хрищенням українського народу.

Зі св. Павлом — ми Ваші Владики з нашим Отцем і Главою Блаженнішим Мирославом-Іваном, наслідником Слуги Божого Митрополита Андрея і Блаженнішого Йосифа Ісповідника, кличемо до Вас в Україні і на поселеннях сущих напередодні цього святого Ювілею: „Позбудьтеся старої людини, що жила, як перше, яку розтлівають звабливі пристрасті, і обновіться духом вашого ума, і одягніться в нову людину, сотворену на подобу Божу, у справедливості і у святості правди. Не засмучуйте Святого Духа Божого, якого печать ви одержали на день відкуплення. Усяка гіркота, гнів, лють, крик та хула мусять бути викорінені з-посеред нас разом з усією злобою. Але будьте добрі один до одного та милосердні, прощайте один одному, як Бог у Христі простив вам" (Еф. 4,22-24; 30-32).

Прийміть ці поучення і напімнення в цей радісний день Христової Перемоги, якою Господь обновив людство і всіх нас. Прийміть їх з нашими сердечними побажаннями Великодньої радости і Христового миру для всіх Вас в неволі і на волі, в Україні і в розсіянні сущих. Нехай Воскреслий Христос, Його правда, мир і любов оцінить Вас на порозі нашого Ювілею. „Благодать Господа нашого Ісуса Христа нехай буде з духом вашим" (Фил. 4,33), а в цю хвилю нашої Великодньої радости, якої нам ніхто відняти не може нехай кріпить Вас наш прадідний привіт Великодня:

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Дано в Римі,
при Храмі Жировицької Богоматері
і Святих Мучеників Сергія і Вакха,
у Неділю М'ясопусну,
дня 9-го березня 1986 р Б.

† МИРОСЛАВ І. КАРД. ЛЮБАЧІВСЬКИЙ
і Ієрархія Помісної Української
Католицької Церкви

Веселих Свят!

І знов в погоні за правдою

Деякі літні спорти відбуваються також у зимовому сезоні у закритих аренах, наприклад, турніри в тенісі чи змагання в деяких галузях легкої атлетики. Так у славній арені Медісон Сквер Ґарден в Ню Йорку рікрічно відбуваються традиційні вже ігрища „Мелровз", в яких головною атракцією були перегони на одну милю, для чого спроваджувано всіх асів даної віддалі.

Одначе на ігрищах, які відбулись у п'ятницю, 14-го лютого ц. р., замість бігу на милю, всю увагу зосереджено на стрибку з жердкою, бо на це зложились окремі обставини. На тлі богатьох які-сних атлетів в стрибках з жердкою недвозначно вибивались три змагуни. Це були Джов Даял і Билл Олсон із ЗСА, та Сергій Бубка з Донецька. Між собою, тільки від половини січня до половини лютого ц. р., вони встановили не менше як п'ять рекордів у закритій залі, при чому Б. Олсон осягнув останній—19 стіп 5 інчів та одну четвертину 8-го лютого ц. р. в закритій арені, тоді як Бубка осягнув 19-8-1/4 на відкритому грищі осінню 1985 року, а це важливіше як в арені.

Організатори Ігрищ „Мелровз" стреміли звести цих двох асів до купи, і це їм вдалося. Із запертим ві[...] 15,000 глядачів, що [...]нили трибуни, чек[...] спортову реґалію, з якої вий[...]шов пшик, здебільша завдяки організа[то]рам, почасти—завдяки Бу[бці].

Помилково допущено велику кількість фотографів в арену, які плєнтались поміж змагунами. Обидва змагуни ЗСА Д[ая]л та Олсон, скаржились, що їх осліплював блеск жарі[вок] фотоапаратів, внаслідок того судді уневажили їхні спроби скоків, давші нові. Довідавшись про це, Бубка гаряче домагався примінення міжнародних правил; зачались переправи і торги, і змагання продовжились до півночі, як розчаровані глядачі відходили домів. Олсон зайняв перше, а Бубка друге місце в цих несмачних змаганнях.

Заходи спростовання „рашен"

Рон Рід, спортовий кореспондент філядельфійського щоденника „Інквайрер", звітуючи про ці змагання, двічі назвав Бубку „рашен"

Як вже у січні, коли цей щоденник назвав київську гокейову дружину „Сокіл" „рашен" автор тих рядків поновно телефонує до редакції

—Чи Ви вже раніше не розмовляли в іншій справі?

—Так, в подібній.—І пояснив, що одержав листа від редакції із т. зв. „ґайдлайнс" для кореспондентів коли та в яких обставинах слід вживати по відношенні до СССР „рашен", а коли не уживати його. Крім цього, тоді, як і тепер звернувся до Пласту та СУМА за підтримкою.

Після змагань в Ню Йорку Бубка відбув інші, побічні, а на кінець тижня полетів на захід, де 21-го і 22-го лютого змагався у Лос Анджелесі та Сан Дієґо. Про ці змагання довелось читати в газеті „Інквайрер"; звітодавець Рон Рід, кожного разу назвав Бубку українським атлетом.

В Лос Анджелесі Бубка встановив новий рекорд в арені на 19-5-3/4 інча, так що він зістав королем стрибку з жердкою так в залі, як і на грищі. Натомість, в Сан Дієґо він навіть не став до змагань, заявивши що тільки тоді змагатиметься, як хтось поб'є його рекорд усталений у Лос Анджелесі, а тому, що цього не було, глядачі, які заплатили гроші щоб побачити його вмілості, виступу не дочекались. Ще одно розчарування.

Видається, що для таких репортерів як Рід та інших, назвати атлетів українцями замість „рашен", це маловажне. Насправді воно так не є, бо такі звітодавці не будуть на майбутнє згортати легковажно під кормигу старшого брата наших українських змагунів.

Неспортова поведінка

Ще перед приїздом до Лос Анджелесу не було причини робити такі обструкції бо давши інтерв'ю, Бубка заявив, що Олсон, це вже такий нерозбериха, що навіть не знатиме в котрий напрям бігти до скічні. В наслідок цього, Олсон надягнув сорочинку з написом: „В котрий напрям, Сергію?"

Спортова поведінка означає чесне змагання з показанням власних вмілостей, з пошаною, без принижування противників.

Сергій Бубка добре засвоїв собі та навчився стрибати з жердкою вгору, але йому слід завчити ще іншу, важливішу життьову лекцію—а це, спортову поведінку. Цим здобуватиме приятелів, що залишаться на життя, бо рекорду довго не втримає, скорше чи пізніше знайдеться хтось кращий, що переможе і скочить вище. А дружба—це тривале явище.

Останні змагання сезону в закритій залі ЗСА відбулись два тижні пізніше знов у Медісон Сквер Ґарден, в яких С. Бубка здобув рекорд із стрибком на 19-6-1/4 інча. Отже він виїхав із ЗСА з двома рекордами, натомість не конче приємними враженнями.

Ми скористали з його перебування тим, що в кожному репортажі газети „Інквайрер" звітодавець Рон Рід підкреслював, що С. Бубка є українцем.

Ф. Лукіянович

Замість квітів на свіжу могилу Дорогої

бл. п. Юліяни Ратич

складаємо 100.00 долярів
на ФУНДАЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ.

Олександра і Ярослав ТКАЧІ з родиною

У ТРЕТЮ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої та Незабутньої
МАМИ, БАБУНІ та ТЕТИ

бл. п.

КАЗИМИРИ ДИБУЛЯК

з дому ПЄЦУХ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у понеділок, 31 березня 1986 р., о год. 10-ій ранку, у каплиці Філії Українського Католицького Університету, Elkins Park, Pa.
та о год. 7-ій веч. в церкві Царя Христа;
у неділю, 30-го березня 1986 р. в каплиці оо. Студитів в Кастельґандольфо, Рим, Італія.

Про молитви просять:

ХРИСТИНА ЧОРПІТА — донька з мужем
СТЕПАНОМ та донькою РОКСОЛЯНОЮ
ЕВГЕН ЗМІЙ з родиною — сестрінок
Близча і дальша Родина в ЗСА, Канаді й Польщі

Каґебівський...

(Закінчення зі стор. 2)

шні отці Греко-Католицької Церкви там вже фіґурували, як православні єпископи. Отже яка большевицька церковна дійсність — два православні єпископи і один православний священик проводили собором Греко-Католицької Церкви і рішали про долю Церкви, до якої вони своїм відступництвом вже не належали, отже не мали ніякого права виносити ніякого рішення про долю чужої для них вже Церкви.

Але як на основі очевидця пише згаданий автор Ю. Герич, тут рішила партія: „Ще тут, то там борсався якийсь намічений делеґат і з нього вимотували останні жили, щоби його зробити відповідно приготованим, щоби його 'православ'я' було утверджене. Делеґатів назначував райком партії, звичайно після відповідної препарації. Кожний делеґат одержав квиток на поїзд залізницею до Львова й назад у 'м'яких вагонах'. Місця були резервовані й дбайливо бережені... Вхід до готелю було замкнено для всіх, що не мали ніякого діла з працями собору. Таке большевицьке 'конкляве'. Для делеґатів оголошено точні вказівки що до їхньої поведінки, заборонено приймати відвідини. Рідня якогось священика-делегата могла його вправді відвідати, але розмова відбувалась в присутности свідка й тривала лише декілька мінут. Заборонено було теж отцям-делеґатам виходити кудинебудь з готелю, їхній маршрут був визначений: з готелю Брістоль до катедри св. Юра й назад".

Доповідач на соборі о. Антоній Пельвецький у своїй доповіді виразно сказав: „Рада Народних комісарів у Києві (очевидно на розказ Москви) своїм рескриптом з дня 18-го червня 1945 ч. 625 признала Ініціятивну групу як єдиний тимчасовий церковно-адміністративний орган, з повним правом керувати греко-католицькими парафіями в західних областях України та не перечила переводити справу возєднання тих парафій з Руською Православною Церквою". (Діянія Собору, Львів 1946 ст. 61).

А о. Гавриїл Костельник свою доповідь на тому соборі зачав: „Всечесніші Отці і Високоповажані Панове, делегати Собору"! Отже відбувався Собор без жадного єпископа, що, як було сказане, не згідне з церковними законами. Статистика Діянь Собору подає, що було 216 священиків і 19 мирян. На ділі, як подавали очевидці, не було більше як 140 делегатів-священиків, а ті що були пізніше подані в Діяніях вже деякі були небіжчиками, або сидіти в тюрмі. Так, отже, виглядав той розбійничий собор в насвітленні очевидців і московської пропаганди.

Як на глум другого дня собору його учасники разом з єпископом Макарієм відправили Панахиду за Митрополита Андрея Шептицького (Діянія ст. 44). В той другий день вислано привітальні телеграми патріярхові Алексєю, Сталінові, Гречусі, Хрущову. Того ж дня (9-го березня 1946) патріях Олексій прислав грамоту, якою приймає тих, що були насильно відлучені на лоно Російської Православної Церкви. Грамоту треба було перекласти на українську мову і її відчитав православний львівський єпископ Макарій.

Від того часу, коли сталась та ганебна подія в історії нашої Церкви, большевицька пропаґанда старається перед світом доказувати, що це воззєднання було радісне і добровільне, що очевидно є крайньою неправдою, і про це найкращим свідком був бл. пам. Патріярх і Кардинал Йосиф Сліпий та й ті всі що ішли його слідами та інших наших Владик і священиків, які і досьогодні караються за вірність своїй рідній Церкві і ніяк не хочуть погодитися із тим, щоб стати знаряддям безбожного московського режиму та йому підлеглого московського патріярха.

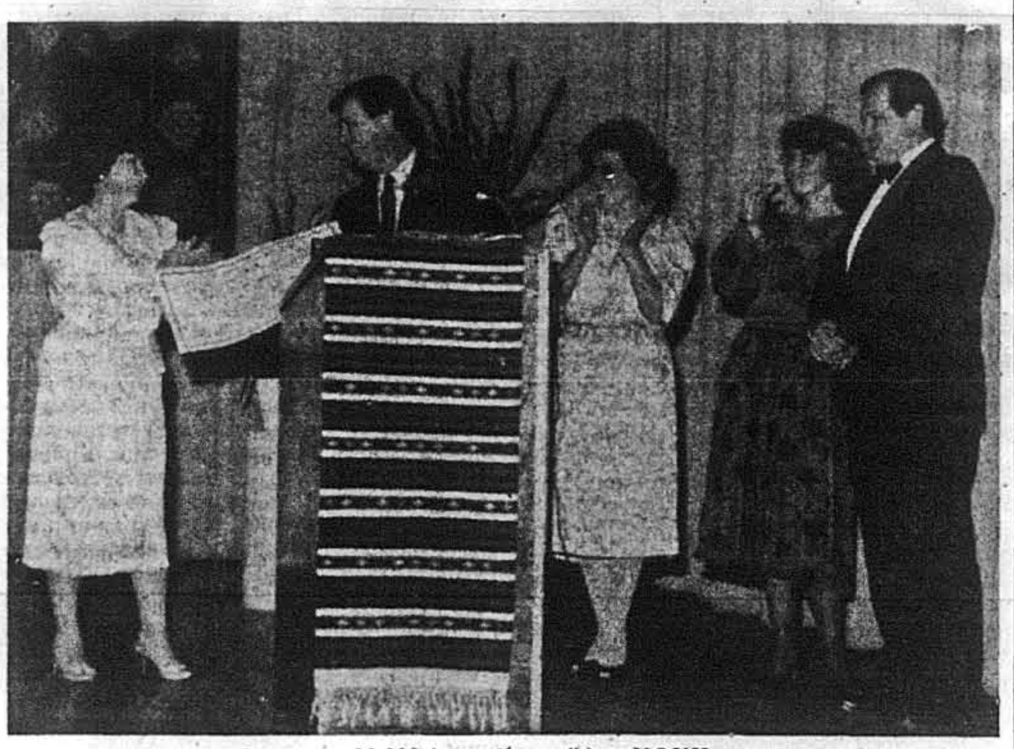
Йосиф Тереля, Василь Кобрин, о. Григорій Будзінський та много інших — це ті члени Української Католицької Церкви, які несуть свій хрест, обороняючи свої права визнавати віру своїх батьків, дідів і прадідів. У листі до часопису „Львівська Правда" з квітня 1985 року о. Будзінський, тепер 80-літній старець, пише: „Я захищав віру своїх дідів власною кров'ю. Я йшов на певну смерть і не став зрадником... Отець Будзінський в тому листі дуже гостро засудив о. Костельника тими словами: „Костельник в Києві в святочних обставинах відказався від віри своїх дідів, про що я говорив вище. Як він, падлюка серед падлюк, міг скликати собор УКЦ, якщо він мав юрисдикцію над однією церквою — на Краківській вулиці". (Укр. Пресова Служба, січень 1986 ст. 6).

У році 1948 о. Костельник згинув на вулиці Львова, вертаючись із своєї церкви і большевики хотіли це вбивство приписати „українським націоналістам", а в дійсності родина є переконана, що його зліквідувало КҐБ, бо видно він, наробивши шкоди своїй Церкві, ставав для режиму невигідним. Так само сумно і якось в невияснених обставинах відійшли з цього світу і отці Мельник і Пельвецький.

Відрадним явищем є те, що як казав бл. п. Патріярх Йосиф Сліпий: „Наша Українська Церква живе. Найкращим доказом цього є її мучеництво". („Благовісник" ст. 146). Кожна вістка з рідних земель свідчить, що Українська Ктолицька Церква існує, не зважаючи на 40-літнє гонення новітнім Іродом.

Христос Воскрес!

УОКЦ у Філядельфії на нових шляхах діяльности

Вручення 50,000 дол. „Ґрент" для УОКЦентру в Філядельфії.

Філядельфія (Л. Яцкевич). — У суботу 22-го лютого ц.р., Український Освітньо-Культурний Центр у Філядельфії відзначив шосту річницю своєї діяльности ювілейним бенкетом тут у приміщеннях власного дому при 700 Сідер ровд.

Бенкет попередив традиційний коктейл з буфетом, влаштований в Конференційній залі жінками з імпрезової референтури, що був ідеальною формою товариської зустрічі, в якій представники молодшого та старшого поколінь мали змогу обмінюватися думками в милій невимушеній атмосферіЦентру.

До бенкету, що почався о годині 8.30 ввечорі у великій залі Центру засіло понад 200 осіб, в тому 27 представників місцевих товариств і організацій, яких представила присутнім харизматична Віра Кліш, що виконувала з великим хистом функції двомовного майстра церемонії.

Бенкет відкрив президент Центру д-р О. Черник, а молитву до вечері провів о. митрат З. Злочовський. На початку бенкету виступив співак баритон Ярема Цісарук, що у музичному супроводі відомої на терені Філядельфії піяністки Ірени Пелех-Зварич, проспівав з великим відчуттям п'ять пісень, композицій Кос- Анатольського, Майбороди, Білаша, Жуковського та Китастого. Його виступ створив невимушену атмосферу на залі, а кожну просспівану ним пісню слухачі сприймали теплими оплесками.

Головною подією бенкету було вручення д-р О. Черником признання пенсильванійському сенаторові М. Д. Раксові, присутньому на бенкеті разом з дружиною, за допомогу в полагоджувані важливих справ УОКЦ на форумі пенсильванійського стейтового уряду.

Сенатор Ракс, по одержані письмового признання, вміщенного в по-мистецьки інкрустованій гуцульській касетці, попрохав на сцену три найбільші активістки Центру — Марійку Татунчак, Орисю Гевку та Віру Андрейчик, з якими він безпосередньо працював та які, як він висловився, прихилили його серце до українства назавжди. „Тому я вважаю, що ці три милі та гарні пані повинні бути співучасниками мого сьогоднішнього відзначення дирекцією вашого Центру на цій сцені. Я не прийшов сюди до Вас з порожніми руками, але, знаючи про ваші великі потреби та матеріяльні труднощі, я привіз вам від нашого губернатора „ґрент" у висоті 50,000 дол., які призначені на ваші найважливіші суспільні потреби та програми. Звичайно, це тільки мала окрушина грошей, які одержують інші етнічні групи. Але я вірю, що наступного року наша допомога для вас буде щонайменше втричі більша."

Потім М. Татунчак, яка займає в Центрі пост керівника Суспільної Служби, поінформувала присутніх про працю цієї служби, метою якої є опіка та допомога для старших віком та фізично немічних українців у Філядельфії і околиці. Під сучасну пору, Суспільна Служба має сім платних працівників (не враховуючи їх керівника), які є на етаті федерального уряду.

Після закінчення офіційної частини бенкету сенатор Ракс у супроводі гітари проспівав декілька ірляндських пісень, а спільно з Яремою Цісаруком та всіми присутніми на залі (які вставши з місць, зробили йому овацію) американський гимн „America the Beautiful".

На закінчення цієї небуденної і зворушливої імпрези д-р О. Черник у довшому слові подякував організаторам бенкету, на чолі з Росею Герасимович, за його справне влаштування, а українській філядельфійській громаді за безпрецедентні грошові пожертви, які дали змогу купити цю підміську п'ятиакрову посілість, що стала осідком Українського Освітньо-Культурного Центру, в якому знайшли приміщення майже всі українські товариства та організації, які в свою чергу започаткували ренесанс культурно-освітнього життя української громади у Філядельфії. Грошові пожертви української громади впродовж п'ятьох років існування Центру перейшли суму одного мільйона долярів, що дало змогу не тільки здійснити купівлю цього дому, його направу, частинну перебудову та устаткування (включно з купівлею власного компютера), але найважливіше — його удержування, кошт якого дорівнюється приблизно 100,000 долярів. Мало цього, в минулому році заплянувало поширення його та достосування до по треб нашої громади шляхом перебудови театральної залі та добудови внутрішнього крила, в якому буде приміщена кафетерія, читальня, розвагові кімнати для молоді та домівки товариств.

Минулого року ми провели поширення площі для паркування авт, яке буде завершене на весні ц.р. Другим етапом буде обгородження всієї площі для безпеки запаркованих авт та для забезпечення посілости перед праворушниками. Але всі ці справи вимагають матеріяльних ресурсів, які можемо одержати частинно з федеральних, стейтових та міських джерел, а частинно від української громади. З цією метою слід нам, врешті, вийти з ізоляції та почати інтеґрацію в американське (головно політичне) середовище, бо самим тільки вивішуванням національних прапорів та академіями ми не в силі осягнути того, що може осягнути живе слово та безпосередні контакти з людьми.

Але навіть найкращі наші контакти з „власть імущими" не в силі забезпечити нам матеріяльних ресурсів на утримання і перебудову Центру. Про це слід подбати нам самим. І тут мусимо, на жаль, торкнутися однієї дуже болючої справи, а саме: односторонности пожертв, які впливають на потреби нашого Цен тру не від цілої громади, а від невеликої частини її жертводавців, число яких залед ве переступило одну тисячу. Коли взяти до уваги, що наша статистика начисляє у Філядельфії та околиці 50,000 українців, то кількість жертводавців на таку важливу ціль як збереження нашого молодого покоління при українстві неспівмірно мала. І тому слід нам усім вдаритися в груди та залишити всі наші чвари поза нами на інший час, а не на той, в якому саме тепер проходить суцільний наступ на основну субстанцію українства одночасно на двох фронтах: на нашому материку та на деяких територіях нашого нового поселення.

Якщо маємо устоятися цьому суцільному наступові та дати ворогові належну відсіч, ми не смісмо витрача ти час на несуттєві справи, але йти суцільним фронтом в усіх загально-українських справах. Одною з них є забезпечення існування у Філядельфії Українського Освітнього — Культурного Центру.

Бенкет затягнувся майже до півночі, а його учасники поверталися домів притрушені білим снігом і сповнені надіями у майбутність УОКЦ і вірою, що новий лідер д-р О. Черник унапрямив його на новий правильний шлях.

Пам'яті приятеля дітей В. Пакуляка

В церкві св. Миколая в Торонто, Канада, була відправлена 23-го лютого ц.р., заходами Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді (ОПЛДМ) Панахида за спокій душі св. п. мґра Василя Пакуляка, який помер 15 січня ц.р. в Міннеаполісі, Мінн. Покійний був щирим приятелем української дітвори й довголітнім відданим працівником фонду „Нашим Дітям".

Після Панахиди відбулися поминки, під час яких про спочилого сказав слово голова ОПЛДМ проф. Іван Боднарчук, а Олександра Шанта прочитала нарис покійного, надрукований у збірнику „Слово". На тризні після похорону бл. п. В. Пакуляка на заклик Павла Воробія зібрано на цілі ОПЛДМ 275 дол., які передав установі Григорій Кузь.

Пожертви склали: Александра Пакуляк - 25 дол. По 20 дол. зложили: Павло Воробій, Елізабет С., д-р Юліян Павлишин, Е. Човган, д-р Степан Гринчишин , Корсунська. По 15 дол.: Степан Мхайльонка, Роман Воробій. По 10 дол.: Григорій Кузь, Степан Кучварський, Вірджінія С., Степан Атсовський, Володимир Білецький, Михайло Кучинський. По 5 дол.: Михайло Гук, Богдан К. Гуцал, Іван Машталір, Іван Максимів, Василь Мацьо, Ярослав Мричко, Михайло Стефанишин, Володимир Таращук.

Управа ОПЛДМ вдяча жертводавцям за зрозуміння вагомости справи виховання молоді за допомогою доброї книжки. Для цієї справи працював покійний, відданість якого може послужити зразком і заохотою іншим людям.

І. Б.

Снігове...

(Закінчення зі стор. 2)

— Сніг падає! Дивіться, сніг над тропічним містом!

Усі забули про Богослужбу, всі метнулися надвір, штовхалися, щоб скоріше побачити дивне явище.

— Наслідки атомових бомб і стрясень землі! Пересувається підсоння! Як за льодових епох! — пояснював професор метереології.

Церква спорожніла. На амвоні стояв самотній Ісус.

— Вони не хочуть вірити в мене. Чи є ж для чого щоразу наново народжуватися? Нехай ангели сплетуть з рук крісельце для мене й понесуть на небо, — сумно думав Він.

Але злетіла голубка. І пролунав голос:

— Їм буде занадто важко. Терпи, Мій любий Сину.

---

1) Патронка Бразилії.
2) Південний плід.
3) Південний плід, схожий на бородавкуватого гарбуза.
4) Тваринка, подібна до великої безхвостої вивірки.